

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

Брой 2 (83), март 2020 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

(бюлетинът отразява периода януари и февруари 2020 г.)

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Комисията за защита на личните данни е “Държавна институция на годината” за 2019 година	3
Комисията за защита на личните данни е сред победителите в конкурса “Наградите на БАИТ” за 2019 година	4
Мобилно приложение “GDPR в твоя джоб”	5
Издадена е информационна брошура на КЗЛД на тема “Основания за законосъобразност на обработването на лични данни”	6
Анкета за длъжностните лица в публичния сектор	7
Комисията за защита на личните данни организира студентски конкурс за есе	8
Комисията за защита на личните данни отбеляза Деня за защита на личните данни	10
Комисията за защита на личните данни връчи своята “Годишна награда за журналистика”	11
Заседания на Европейския комитет по защита на данните	12
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	14
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	15
Решения по жалби	15
Решения по искания	48
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	54

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ Е „ДЪРЖАВНА ИНСТИТУЦИЯ НА ГОДИНАТА“ ЗА 2019 ГОДИНА

Фондация „Граждани срещу бюрокрацията“ отличи Комисията за защита на личните данни като „Държавна институция на годината“ за изминалата 2019 г. Това е поредното признание за КЗЛД, която за 2018 г. получи отличието „Прозрачност на управлението“, за 2017 г. е „Държавна институция на годината“, а през 2016 г. е наградена за „Най-добро обслужване на гражданите“.

Под патронажа на Европейския парламент и на неговия председател Давид-Мария Сасоли, на специална церемония, състояла се на 29 януари 2020 г. в Дома на

Европа в София, Фондация „Граждани срещу бюрокрацията“ за четвърта поредна година раздаде своите годишни отличия – „Годишни награди за държавните институции – добрите примери“. Наградите се дават за подобряване на взаимодействието между публичните структури и гражданското общество, и принос в намаляването на бюрократичната тежест за гражданите и бизнеса в България. Представители на КЗЛД на церемонията бяха нейните членове проф. Веселин Целков и Цанко Цолов.

Целта на ежегодното събитие е чрез посочването на добрия пример да се стимулира стремежът на институциите да служат на обществото по прозрачен и достъпен начин. Въз основа на препоръки на граждани, както и в резултат на собствен мониторинг на дейността на държавните институции, фондацията прави преценка за категориите отличия и за отличените в отделните категории. Основни критерии при преценката са прозрачност в работата на институциите, осигуряване на добра информираност на гражданите и бизнеса, предоставяне на услуги по лесен и достъпен начин, и по-конкретно – предоставяне на добре реализирани електронни услуги.

За 2019 г. Комисията за защита на личните данни е отличена за изчерпателното и открито предоставяне на информация за работата на институцията и за събития и инициативи от национален и международен мащаб по ключови направления в сферата на защита на личните данни. При връчването на грамотата, управителят на Фондацията - Стефан Христов подчерта, че за тях като фондация, която работи с гражданите и получава обратна връзка от тях, Комисията за защита на личните данни е най-откритата относно своята работа институция.

Държавните институции, отличени от Фондацията за 2019 година, бяха Комисията за защита на личните данни, Националният осигурителен институт, Патентно ведомство, ГДБОП и община Стара Загора. От името на КЗЛД отличието получиха членовете на КЗЛД - проф. Веселин Целков и Цанко Цолов.

КЗЛД Е СРЕД ПОБЕДИТЕЛИТЕ В КОНКУРСА „НАГРАДИТЕ НА БАИТ“ ЗА 2019 ГОДИНА

На официална церемония, състояла се на 25 февруари 2020 г. в София, за девети пореден път бяха отличени победителите в отделните категории на конкурса „Наградите на БАИТ“ за 2019 г. С тези награди Българската асоциация по информационни технологии отдава дължимото на всички институции, организации и личности, които със своя професионализъм, иновативност и активна гражданска позиция дават своя принос в развитието на информационните и комуникационните технологии през 2019 г.

„Наградите на БАИТ“ за 2019 г. бяха раздадени в следните категории – „Специален принос“, „Успешен български продукт/услуга“, „Успешен ИКТ проект в полза на българската икономика“, „Младежка награда“, „Журналистически принос“, „Образователна награда“, „Публична администрация“, „StartUp Компания“.

В категорията „Публична администрация“ наградата получи Комисията за защита на личните данни за мобилното приложение **„GDPR в твоя джоб“**, което е цялостно информационно решение за разяснения и практически съвети относно европейското законодателство за защита на личните данни. Приложението е разработено по проекта „SMEDATA: Осигуряване на най-висока степен на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни чрез иновативни инструменти за малки и средни предприятия и граждани“.

При връчването на наградата председателят на КЗЛД – Венцислав Караджов подчерта, че отличеният иновативен софтуер е един от малкото в България, който отговаря на изискванията на защита на личните данни при проектиране, а това е бъдещето на всеки софтуер, който желае трайно да намери своята реализация на пазара.

Председателят на журито и председател на Управителния съвет на БАИТ – Огнян Траянов отбеляза, че връчването на Наградите за девети пореден път „не става по-лесно“ и „това е хубавото, че не е лесно, защото за поредна година кандидатурите са над 100, изключително силни са и сред тях няма такива, „които не заслужават внимание или са попаднали случайно“. Целта на инициативата е да отправи послания, да покаже докъде е стигнало развитието на ИТ компаниите у нас, на потребителите, на образователната система, на инвестициите, които всички правят, за да са в синхрон с достиженията на дигиталния свят.

МОБИЛНО ПРИЛОЖЕНИЕ „GDPR В ТВОЯ ДЖОБ”, РАЗРАБОТЕНО ПО ПРОЕКТ SMEDATA

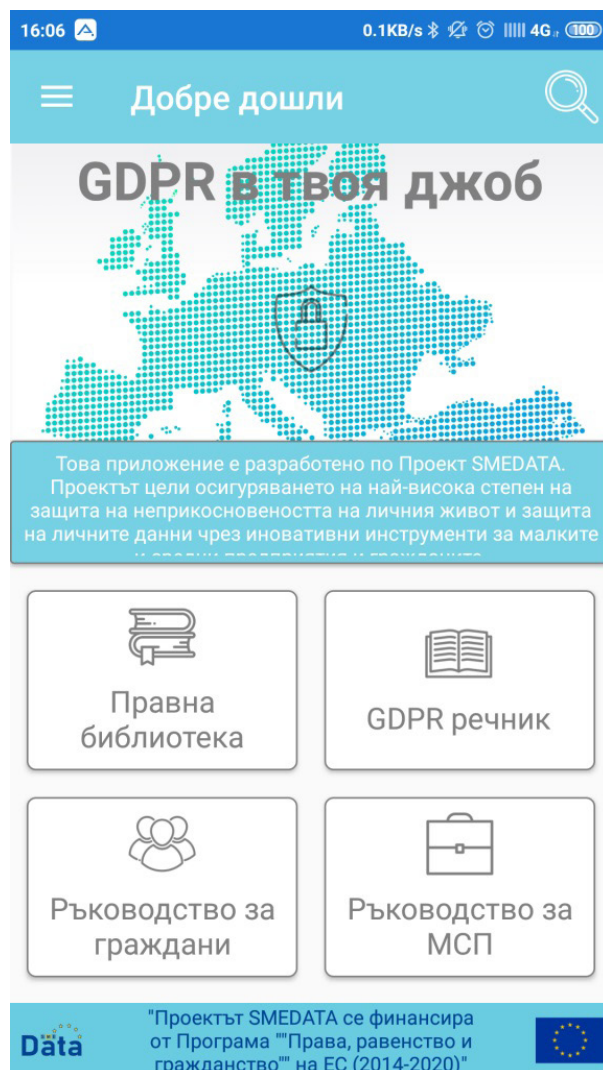
Безплатното мобилно приложение „GDPR в твоя джоб“ е разработено в рамките на проект „SMEDATA: Осигуряване на най-висока степен на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни чрез иновативни инструменти за малки и средни предприятия и граждани”, по който си партнират Комисията за защита на личните данни, АПИС Европа, Съюза на юристите в България, адвокатско дружество „Ърнст и Янг България”, Европейската асоциация на жените юристи – клон България, италианският надзорен орган и Римският университет „Рома Тре”. КЗЛД е координатор на международния проект, който се съфинансира от Европейската комисия по Програма „Права, равенство и гражданство 2014 – 2020” на Европейския съюз.

Целта на приложението е да се повиши информираността и се улесни вземането на решения в областта на защитата на личните данни. То предоставя на гражданите и малките и средни предприятия (МСП), по лесен за използване и разбиране начин, практически знания и съвети относно техните права, респективно задължения, съгласно правото на ЕС в областта на защитата на личните данни. Потребителският интерфейс, както и значителни части от съдържанието са достъпни на български, английски и италиански език.

Началният екран дава бърз достъп до:

- Правна библиотека – национална и европейска правна рамка, международни актове, практика на КЗЛД и на Европейския комитет по защита на данните;
- Речник – основни понятия;
- Ръководство за граждани – права на физическите лица, контакти с националните надзорни органи и често задавани въпроси;
- Ръководство за МСП – задължения по Общия регламент относно защитата на данните (GDPR), контакти с националните надзорни органи и често задавани въпроси, както и инструменти за подпомагане вземането на решения.

Приложението предоставя инструмент за търсене, наличен в главното меню (глобално търсене) и задаване на заявки за търсене в текста на отворените документи (локално търсене). Предоставена е възможност за отбелязване чрез отметки на елементи от съдържанието (напр. разпоредби на GDPR), които потребителят да прочете по-късно, както и възможност за запис локално в паметта на потребителското устройство на текстове на предпочитани документи, което позволява достъпване до тяхното съдържание в офлайн режим.

Мобилното приложение „GDPR в твоя джоб“ **може да бъде свободно изтеглено** от магазините за приложения на Google (за устройства с Android) и Apple (за устройства с iOS), като използвате следните линкове:

Google Play Store

<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.ApisEurope.SmeData.Mobile>

Apple App Store

<https://apps.apple.com/tc/app/gdpr-in-your-pocket/id1474950057>

Безплатното мобилно приложение „GDPR в твоя джоб“ бе представено на 28 януари 2020 г., по случай Деня за защита на личните данни, на общо мероприятие на КЗЛД и нейната администрация. То бе демонстрирано и в рамките на серията от обучителни семинари организирани по проекта в цялата страна, както и пред участниците в проведената на 29 ноември 2019 г. в София международна конференция на тема „Предизвикателствата пред малките и средни предприятия при прилагането на GDPR“.

Проект „SMEDATA: Осигуряване на най-висока степен на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни чрез иновативни инструменти за малки и средни предприятия и граждани“ е финансиран по програма „Права, равенство и гражданство“ на Европейския съюз с номер на договор 814763 – SMEDATA – REC-AG-2017/REC-RDAT-TRAI-AG-2017.

Co-funded by the Rights, Equality and Citizenship Programme of the European Union (2014-2020)

ИЗДАДЕНА Е ИНФОРМАЦИОННА БРОШУРА НА КЗЛД НА ТЕМА “ОСНОВАНИЯ ЗА ЗАКОНОСЪОБРАЗНОСТ НА ОБРАБОТВАНЕТО НА ЛИЧНИ ДАННИ”

Една от основните задачи на Комисията за защита на личните данни е да насърчава осведомеността и да формира на национално ниво ценностите на гражданите в областта на защитата на личните данни. Във връзка с това, както и по повод 28 януари - Деня за защита на личните данни, КЗЛД издаде информационна брошура относно правните основания за законосъобразно обработване на лични данни. Тази тема отговаря на най-често задаваните към КЗЛД въпроси през изминалата 2019 г. – „Има ли право даден администратор да обработва лични данни?“, „Защо не биват заличавани данните, ако се оттегли „съгласието“ за обработване?“, „Трябва ли да се изисква и съгласие за обработване на данни при наличието на други основания за законосъобразно обработване?“ и т.н.

Целта на брошурата е да разясни както на администраторите, така и на субектите на данни, че основанията за законосъобразно обработване са алтернативно изброени и **поредността на изброяване в чл. 6 от Регламента не предпоставя по-голяма тежест на едно основание пред друго**, както и обстоятелството, че е **недопустимо дублирането на правните основания за една и съща операция** по обработване на лични данни. Основанието, на което се обработват

ОСНОВАНИЯ
ЗА ЗАКОНОСЪОБРАЗНОСТ
НА ОБРАБОТВАНЕТО
НА ЛИЧНИ ДАННИ

данните трябва да е ясно установено и единствено валидно, т.е. не трябва да се припокриват две или повече основания за обработване за една и съща дейност.

Брошурата предоставя кратка разяснителна информация по всяко правно основание и конкретни практически примери за неговата приложимост. Обхващат се обичайните хипотези на законосъобразно обработване като се обръща внимание, че предоставеният анализ отразява обработването на лични данни в общия случай, но не и обработването на специални категории лични данни, разкриващи расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения или членство в синдикални организации, генетични данни, биометрични данни за целите единствено на идентифицирането на физическо лице, данни за здравословното състояние или данни за сексуалния живот или сексуалната ориентация на физическото лице, както и лични данни, свързани с присъди и нарушения.

Предоставени са съответни референции към Регламент 2016/679 и Насоките на Европейския комитет по защита на данните.

С цел постигането на по-голяма яснота по отношение на упражняването на правата на физическите лица при обработването на техните лични данни въз основа на различни правни основания, е предоставена таблица, даваща обща информация кои права биха могли да бъдат упражнени, когато личните данни се обработват въз основа на различните правни основания. Направено е уточнението, че може да има други изисквания или ограничения по отношение на някои от изброените в таблицата права на субекта на данните.

Предстои издаването на брошурата на хартиен носител в рамките на проект „SMEDATA: Осигуряване на най-висока степен на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни чрез иновативни инструменти за малки и средни предприятия и граждани”.

Брошурата е достъпна в електронен вариант на сайта на КЗЛД – [ТУК](#).

АНКЕТА ЗА ДЛЪЖНОСТНИТЕ ЛИЦА В ПУБЛИЧНИЯ СЕКТОР

На 28 януари 2020 г., в Деня за защита на личните данни, КЗЛД стартира проучване под формата на онлайн анкета, насочена изцяло към длъжностните лица по защита на данните (ДЛЗД) на публичните органи. Анкетата съдържа въпроси, ориентирани както към количествени параметри, така и към качествения аспект на работата на ДЛЗД – доколко тези лица получават подкрепа в обичайните дейности по защита на данните от институцията, за която работят; организирани допълнителни обучения; реално материално осигуряване и т.н.

Анонимното анкетиране е доказан ефективен механизъм за събиране на информация и получаване на обективна картина по конкретна тема, обект на изследване. Анкетата е напълно анонимна и целта ѝ е да обобщи опита, позицията и изпълнението на функциите на ДЛЗД в публичния сектор.

Въпросите са структурирани в следните основни направления:

- Профил на администратора на лични данни (брой служители, сектор);
- Обща информация относно определянето на ДЛЗД;
- Задачи, които изпълнява ДЛЗД в организацията;
- Информация за условията, в които изпълнява задачите си ДЛЗД, както и мнението му относно факторите за успех при изпълняването на тези задачи.

Анкетата е разработена под формата на въпроси и предварително формулирани отговори, при което анкетираният избира своя отговор измежду предоставените. Някои от въпросите дават възможност анкетираният да формулира собствен отговор. При една част от въпросите е възможен само един отговор, а при другата част - повече от един отговори.

Въпросите и отговорите са така формулирани, че в резултат на обобщаването на информацията да се получи реална представа за актуалното състояние на дейността на ДЛЗД в публичния сектор. Резултатите от проучването ще бъдат оповестени през месец май 2020 г. по повод 18 години Комисия за защита на личните данни и 2 години Общ регламент относно защитата на данните. Събраната и анализирана информация ще послужи за планиране на бъдещите превантивни и подпомагащи дейности на Комисията за защита на личните данни.

Анкетирайки, ние търсим обратна връзка, за да открием проблемите и да се справим с тях. Попълвайки нашата анкета съвестно, добронамерено и обективно, длъжностните лица по защита на личните данни в публичния сектор дават своя принос в тези наши усилия.

Анкетата за длъжностните лица по защита на личните данни в публичния сектор е достъпна на сайта на КЗЛД – [ТУК](#).

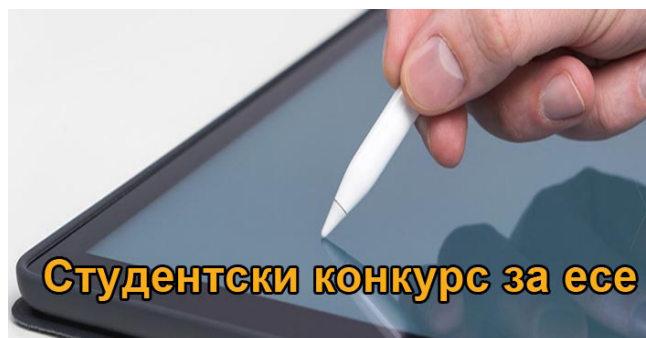
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ОРГАНИЗИРА СТУДЕНТСКИ КОНКУРС ЗА ЕСЕ

На 28 януари, Деня за защита на личните данни, КЗЛД обяви студентски конкурс за есе на тема **„Новите технологии и защита на личните данни – законодателство и практическо приложение“**. Това е поредна инициатива, чиято цел е получаване на обратна връзка от една конкретна целева група на нашето общество и включването ѝ в постоянния дебат за взаимодействието между новите технологии и защитата на личните данни.

КЗЛД Процесът на глобализация, който обхваща всички сфери на обществения живот, води и до глобализация на заплахите и предизвикателствата, които стоят пред защитата на личните данни. Това налага координирани действия от всички страни, участващи в процеса на обработване и контрол на данните. Едновременно с това, цифровото общество, в което живеем, отразява ефекта на информационните и комуникационни технологии в дома, работата, образованието, свободното време. Цифровите иновации променят живота на хората с безпрецедентни мащаб и скорост. Мобилни и cloud технологии, Big Data и Internet of Things (Интернет свързаните устройства) предлагат огромни възможности, носейки растеж, подобряване на качеството на живот и ефективност в редица области - публична администрация, производство, търговия, здравни услуги, транспорт, енергетика, селско стопанство и т.н. Във връзка с това се налага осмисляне на това как мащабът и скоростта на тези промени въздействат върху хората (в качеството им на клиенти, потребители, граждани, служители).

Младите хора, в частност студентите, винаги са били една от най-адаптивните, отворени за новостите и напредничащи групи на обществото. Есето пък е форма за излагане на лични разсъждения, изразяване на новаторски дух и творческа изява по актуален проблем. Едновременно с личните размишления за взаимодействието на новите технологии и защитата на личните данни, се предполага, че участниците в конкурса ще бъдат запознати със законодателството в тази сфера и ще пречупят своите мисли през призмата на това законодателство и неговото прилагане на практика.

До участие в конкурса се допускат студенти в последната година (магистратура) от обучението във висше училище. Всички участници ще се включат в програмата „Посланик на AI“, част от проект „AI-Trans: Increasing AI Transparency Through Digital Alternative Learning of Privacy Training“, финансиран по програма „Еразъм+“. Проектът осигурява знания и развитие на уменията свързани с поверителността и защитата на личните данни във връзка с новите технологии и по-специално с изкуствения интелект (AI – Artificial Intelligence) и интернет свързаните устройства (IoT – Internet of Things).

С оглед гарантирането на равнопоставеност между участниците в конкурса, няма да се предоставят консултации, предварителни оценки и информация относно приложимостта на предложените теми и текстове.

Конкурсът ще се проведе в два етапа:

Първи етап – изпращане на есе до 24:00 ч. на 15.04.2020 г. на мейл адрес konkurs@cpdp.bg

Изискванията към есето са:

- Есето се подготвя на български език;
- Предоставя се резюме на английски език (Executive Summary in English) в рамките на половин машинописна страница, представящо основните идеи на кандидата;
- Есето трябва да представя аргументираното мнение на автора по темата;
- Трябва да са посочени всички използвани източници (Не се допуска плагиатство!);
- Обем на есето – от 5 до 10 страници по БДС (30 реда с 60 знака на ред, шрифт Times New Roman с големина на буквите 12 и разредка 1,5, като използваните фигури и графики не се включват в него).

Втори етап - презентация пред конкурсната комисия – до 15.05.2020 г. До този етап на конкурса ще бъдат допуснати 5-те най-добри есета. Презентацията се състои в:

- Изложение на в рамките на 10 минути с предварително подготвена презентация (до 6 слайда на Power Point) и изложение (до 2 страници);
- Готовност за отговаряне на въпроси на членовете на конкурсната комисия в рамките на 5 до 10 минути.

КЗЛД обявява следните награди за победителите в конкурса:

Първо място – парична награда в размер на 1 000 лв., платен едномесечен стаж в КЗЛД, смартфон;

Второ място – парична награда в размер на 700 лв., платен едномесечен стаж в КЗЛД, смартфон;

Трето място – парична награда в размер на 300 лв., платен едномесечен стаж в КЗЛД, смартфон;

Четвърто и пето място – смартфон.

Победителите ще бъдат наградени на официална церемония в края на месец май 2020 г.

КЗЛД ОТБЕЛЯЗА ДЕНЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 28 януари 2020 г. КЗЛД традиционно отбелязва Деня за защита на личните данни. Възникнал като „европейски“, тъй като идеята за отбелязването му е инициирана от Съвета на Европа, понастоящем той се чества в много страни в целия свят. На 28 януари 1981 г. европейските държави, които споделят формулираните от Съвета на Европа основни принципи за защита на човешките права, получават възможност да се присъединят към Конвенция 108 на Съвета на Европа за защита на лицата при автоматизирана обработка на лични данни. Тя е първият правно обвързващ международен акт, приет в областта на защитата на личните данни. През 2018 г. Конвенцията бе модернизирана с оглед на предизвикателствата пред неприкосновеността, които са резултат от развитието на новите информационни и комуникационни технологии, на цифровото общество и глобализацията.

Отбелязването на Деня за защита на личните данни в международен мащаб създава възможности за диалог и сътрудничество между всички заинтересовани страни – органи за защита на личните данни, правителства, индустрия, академични среди, неправителствени организации и не на последно място – самите субекти на данни. Основната цел на това честване е повишаване на информираността и насърчаване на инициативите и добрите практики за разбиране правата, правилата, рисковете и гаранциите, свързани с обработването и защитата на личните данни.

И тази година, за 14-ти пореден път КЗЛД отбелязва Деня за защита на личните данни с редица събития и инициативи. По традиция в зала „Заседателна“ на КЗЛД бе открита **„Приемна за администратори на лични данни и граждани“**, в която експерти приемаха посетители и отговаряха на въпросите им. Тази година Приемната бе посетена от представители на публични организации, банковия сектор, предприятия от сферата на информационното обслужване, журналисти. Част от темите, на които бе обърнато по-специално внимание и предизвикаха дискусии, бяха видеонаблюдението, както и дефинирането на фигурите „администратор“ и „обработващ“ и съответните отговорности в контекста на конкретни обработки на лични данни.

Комисията за защита на личните данни е държавна институция, чиято мисия е подчинена на хората и защита на техните права. Поради това, една от основните ѝ задачи е да насърчава осведомеността и да формира на национално ниво ценностите на гражданите и политиките за обработване на лични данни. Във връзка с това, както и по повод на 28 януари, КЗЛД изготви информационната брошура „Основания за законосъобразност на обработването на лични данни“ и стартира анкета, насочена към длъжностните лица по защита на данните в публичния сектор. Брошурата и анкетата се представени в настоящия бюлетин и са достъпни на институционалния сайт на КЗЛД.

На 28 януари 2020 г., на общо мероприятие на КЗЛД и нейната администрация, бе връчена учредената преди 4 години **ежегодна „Годишна награда за журналистика** (грамота и медал на КЗЛД). Тази година медиите, наградени за журналистически принос към темата за защита на личните данни, бяха Българска национална телевизия и в. „Сега“.

На същото мероприятие бе представено едно **приложение за управление на „бисквитки“** при посещение на уебсайт. Демонстрирана бе и работата на мобилното приложение **„GDPR в твоя джоб“**, разработено в рамките на проект „SMEDATA: Осигуряване на най-висока степен на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни чрез иновативни инструменти за малки и средни предприятия и граждани“.

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ВРЪЧИ СВОЯТА “ГОДИШНА НАГРАДА ЗА ЖУРНАЛИСТИКА”

По случай деня за защита на личните данни, на 28 януари 2020 г. Председателят на КЗЛД - Венцислав Караджов награди Българска национална телевизия и вестник „Сега“ за цялостен журналистически принос през 2019 г. Призовете на двете медии получиха журналисти, като от името на БНТ това бе Марина Матева, а от името на в. „Сега“ – Мартин Георгиев.

Наградата (грамота и медал на КЗЛД) се връчва за четвърти пореден път. Тя се дава за публикации, предавания и обществено значими прояви през предходната година, с които активно, обективно и добронамерено са отразявани обществено значими теми, свързани с дейността на Комисията, правата на гражданите и тяхната неприкосновеност. Сред критериите, по които се извършва оценяването, са и изискванията материалите да са интересни и достъпни, както и съответната медия да е с национално покритие - професионална журналистика, която изготвя и публикува информационни материали и журналистически разследвания в централните всекидневници и седмичници, електронните агенции и медии, националните телевизии.

През 2019 г. от Българска Национална Телевизия са направени репортажи в предаването „Сутрешен блок“ и в новинарската информационна емисия „По света и у нас“ на БНТ, сред които интервюта с председателя и членове на КЗЛД на теми, свързани с поправките в ЗЗЛД и проверката на НАП. Част от предаванията са свързани с работата на КЗЛД. През 2019 година БНТ отразява актуални новини във връзка с хакерски атаки на лични данни и съответната защита.

През 2019 г. вестник „Сега“ е публикувал интервюта с председателя на КЗЛД, както и материали, свързани с цялостната работа на КЗЛД (становища и решения).

Други медии също имат голям принос в отразяване на актуални теми по защитата на личните данни и на работата на българския надзорен орган по защита на данните. Някои от тях вече са притежатели на „Годишната награда за журналистика“ за 2017 и 2018 година.

Комисията за защита на личните данни благодари на целия екип на наградените за 2019 г. медии, за техния принос в достигането на информацията от сферата на защитата на личните данни до всеки един гражданин, бизнес и публична институция.

ЗАСЕДАНИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

През януари и февруари 2020 г. се състояха седемнадесетото и осемнадесетото пленарни заседания на Европейския комитет по защита на данните (ЕКЗД). Комитетът е орган на ЕС, създаден с Регламент 2016/679 (Общ регламент относно защита на данните, GDPR) и отговарящ за прилагането на регламента. Съставен е от ръководителя на всеки Орган за защита на данните и на Европейския надзорен орган по защита на данните, или от техни представители. Заместник-председател на Европейския комитет по защита на данните е председателят на Комисията за защита на личните данни, Венцислав Караджов.

След проведена обществена консултация, Комитетът прие **окончателната версия на Насоките за обработка на лични данни чрез видео устройства**. Насоките имат за цел да изяснят как GDPR се прилага при обработката на лични данни при използване на видеоустройства и да гарантират съгласувано прилагане на GDPR в това отношение. Насоките обхващат както традиционните видео устройства, така и умните видео устройства. Разглеждат се законността на обработката, включително обработката на специални категории данни, приложимостта на изключенията при използване за домашни нужди и разкриването на изображения на трети страни. Насоките са публикувани на сайта ЕКЗД - ТУК.

Комитетът прие **проект на Насоки за свързани превозни средства**. Тъй като превозните средства стават все по-свързани, количеството данни, генерирани за водачите и пътниците от тези свързани превозни средства бързо нараства. Насоките на Комитета се фокусират върху обработването на лични данни във връзка с непрофесионалното използване на свързани превозни средства от субектите на данни. По-конкретно, указанията се отнасят до личните данни, обработвани от превозното средство, и данните, предавани от превозното средство като свързано устройство. Насоките са предоставени за обществено обсъждане - ТУК.

Приет бе **проект на насоки, с които да се предоставят допълнителни разяснения по отношение на прилагането на членове 46.2, буква а) и 46.3, буква б) от GDPR**. Тези членове се отнасят до прехвърлянето на лични данни от публични органи и организации на ЕИП към публични органи в трети страни или до международни организации, когато тези трансфери не са обхванати от решение за адекватност. Насоките препоръчват кои мерки за защита да се прилагат в правно обвързващи инструменти (член 46, параграф 2, буква а) или в административни споразумения (член 46, параграф 3, буква б)), за да се гарантира, че нивото на защита на физическите лица съгласно GDPR е достатъчно и не е занижено.

ЕКЗД прие **принос към оценката и прегледа на GDPR съгласно изискванията на чл. 97 от Регламента**. Комитетът е на мнение, че прилагането на GDPR през първите 20 месеца е успешно. Въпреки че необходимостта от достатъчни ресурси за всички Надзорни органи все още е проблем и остават някои предизвикателства, които произтичат например от смесицата от разнообразни национални процедури, Комитетът е убеден, че сътрудничеството между Надзорните органи ще доведе до обща култура на защита на данните и последователна практика. Комитетът проучва възможните решения за преодоляване на тези предизвикателства и за подобряване на съществуващите процедури за сътрудничество. ЕКЗД призовава Европейската комисия да провери дали националните процедури влияят върху ефективността на процедурите за сътрудничество и счита, че законодателите могат също да дадат своя принос за осигуряване на по-нататъшна хармонизация. В своята оценка Комитетът разглежда също така въпроси като международните инструменти за трансфер, въздействието върху малките и средни предприятия, ресурсите на националните надзорни органи и развитието на новите технологии. Комитетът прави заключението, че към този момент е прибързано преразглеждането на GDPR.

Приети бяха **становища относно изискванията за акредитация на Органите за наблюдение на кодекси за поведение**, представени от белгийските, испанските и френските надзорни органи. Тези становища имат за цел да осигурят съгласуваност и правилно прилагане на критериите от надзорните органи на ЕИП.

Комитетът прие **становища относно проектите на изисквания за акредитация на сертифициращи органи**, представени от Обединеното кралство и Люксембург. Това са първите становища относно изискванията за акредитация на органите за сертифициране, приети от Комитета. Те целят установяване на последователен и хармонизиран подход по отношение на изискванията, които надзорните органи и националните органи за акредитация ще прилагат при акредитиране на сертифициращи органи.

Прието бе **становище по проекта за решение относно обвързващите корпоративните правила** на корпорацията Fujikura Automotive Europe Group, предоставени от испанския надзорен орган.

След приноса на Комитета в процеса на консултации относно договарянето на втори допълнителен протокол към Конвенцията за киберпрестъпност на Съвета на Европа (Будапещенска конвенция), няколко членове на ЕКЗД активно участваха в Конференцията на Комитета за киберпрестъпност на Съвета на Европа (Т-СУ). **ЕКЗД прие последващо писмо относно Конвенцията за киберпрестъпността**, в което подчерта необходимостта от интегриране на силни мерки за защита на данните в бъдещия Допълнителен протокол към Конвенцията и за гарантиране на съответствието ѝ с Конвенция 108, както и с Договорите на ЕС и Хартата на основните права.

Комитетът прие **писмо** в отговор на евродепутат **относно използването на нелоялни алгоритми**. Писмото предоставя анализ на предизвикателствата, породени от използването на алгоритми, преглед на съответните разпоредби на GDPR и съществуващите насоки за справяне с тези проблеми, и описва работата, вече предприета в това отношение от надзорни органи.

Прието бе **изявление относно последствията върху поверителността, в резултат от сливания на предприятия**. След обявяването на намерението на Google LLC да придобие Fitbit, ЕКЗД прие изявление, в което подчерта, че евентуалното по-нататъшно съчетаване и натрупване на чувствителни лични данни относно хората в Европа от голяма технологична компания, може да доведе до високо ниво на риск за неприкосновеността на личния живот и защитата на данните. Комитетът напомня на страните по предложеното сливане за задълженията им по GDPR, както и да извършат по прозрачен начин пълна оценка на изискванията за защита на данните и на последиците върху поверителността вследствие на сливането. Комитетът призовава страните да смекчат възможните рискове за правата на неприкосновеност на личния живот и защита на данните, преди да уведомят за сливането Европейската комисия. ЕКЗД ще разгледа всички последици за защитата на личните данни в ЕИП и е готов да даде своите съвети на Европейската комисия, ако бъдат поискани.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА ЯНУАРИ - ФЕВРУАРИ 2020 г.

На основание чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. през месеците януари и февруари 2020 г. са извършени общо 17 проверки – 5 след постъпили в КЗЛД сигнали и 12 след решение на КЗЛД.

Разгледани са 95 искания, включително различни запитвания по актуални въпроси, относно защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни. На всички податели са изпратени съответни отговори, а когато е необходимо са изпращани и на съответните органи или институции, за отношение по компетентност.

Във връзка с констатации, че с определени операции по обработване на лични данни са нарушени разпоредби на регламента, за отчетния период КЗЛД е упражнила корективни правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, като на съответните администратори на лични данни са издадени 4 Разпореждания. За периода е съставен 1 Акт за установяване на административно нарушение и е издадено 1 Наказателно постановление..

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

КЗЛД публикува в своя бюлетин и на институционалния си сайт решения по жалби, с цел **да се осигури прозрачност за обществеността относно практиката** на Комисията при разглеждането на жалби на граждани. За постигането на тази цел не е необходимо публикуване на всички решения на КЗЛД по жалби, а отразяване произнасянето на Комисията по различни казуси. Всички публикувани решения на КЗЛД са с анонимизирани лични данни на физическите лица и голяма част от имената на юридическите лица.

РЕШЕНИЕ № ППН-01-137/2019 София, 06.01.2020 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, на проведено на 20.11.2019 г. редовно заседание, на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 разгледа по основателност жалба рег. № ППН-01-137/04.02.2019 г., подадена от В.В. срещу *дружество за комунални услуги (ДКУ) и частен съдебен изпълнител (ЧСИ)*.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателят сезира КЗЛД за сериозна злоупотреба с личните му данни, тъй като му е изпратено запорно съобщение, без да се осъден или да е имал каквито и да било взаимоотношения с ДКУ.

На 21 декември от отдел „Човешки ресурси“ на фирмата, в която работи, г-н В.В. получил запорно съобщение от ЧСИ по дело с ДКУ. Жалбоподателят бил озадачен и шокиран, тъй като никога не е имал каквито и да било взаимоотношения с ДКУ.

От кантората на ЧСИ посочили, че първоначално са получили непълни данни от ДКУ и са помолили за ЕГН и потвърждение на данните на длъжника. От ДКУ са върнали данните на г-н В.В., но с различен адрес от този, на който е живял преди години.

Няколко дни по-късно жалбоподателят получил обаждане с извинение от ЧСИ, потвърждавайки че е станала грешка, за което ще изпратят съобщение за вдигане на запора.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производството са уведомени лицата, срещу които е насочена жалбата. Предоставена е възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения.

ЧСИ информира, че изпълнително дело № ***** е образувано на 15.04.2016 г. по молба на ДКУ по издаден изпълнителен лист срещу Л.Р., В.В. и М.Р., всички с адрес ***.

При образуване на изпълнителното производство, съдебният изпълнител изпратил съобщение до вискателя с искане да посочи ЕГН на длъжника В.В., подради липсата на такова в приложения изпълнителен лист.

На 26.11.2018 г. е входирана молба от ДКУ, в която се посочва ЕГН *****, въз основа на което е наложен запор върху трудовото възнаграждение на В.В. в „М.“ ЕООД.

На 02.01.2019 г. е входящ мейл от жалбоподателя и след запознаването с него, заповедта е вдигната.

На 15.01.2019 г. е входяща молба от ДКУ с коректен ЕГН на длъжника В.В.

От ДКУ считат, че в случая не се касае за некактообразно обработване на лични данни, а за допуснатата техническа неточност в резултат на човешка грешка. От фактическа страна се отбелязва следното:

На 23.01.2013 г. дружеството депозирало в Софийски районен съд заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК срещу Л.Р., В.В. и М.Р. Срещу заповедта за изпълнение не е подадено възражение по чл. 414 от ГПК и същата е влязла в сила. На 11.03.2013 г. в полза на дружеството е издаден изпълнителен лист.

Въз основа на издадения изпълнителен лист и по молба на дружеството, срещу В.В. е образувано изп.д. № ***** по описа на ЧСИ. Видно от молбата за образуване на изпълнителното дело, в същата не е посочен единен граждански номер на длъжника. Със съобщение съдебният изпълнител указал на дружеството, че следва да посочи ЕГН на длъжника. В тази връзка с молба до ЧСИ ДКУ е посочила ЕГН на длъжника. Допуснатата грешка е отстранена, доколкото с друга молба е уточнено вярното ЕГН.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (редакция ДВ бр. 10 от 2016 г.), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по § 44, ал. 2 от ПЗР на ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя и е насочена срещу администратор на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисията за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 и чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД разглежда жалби, подадени от субекти на данни при нарушаване на правата им по Регламент 2016/679 и ЗЗЛД.

На проведено на 16.10.2019 г. закрито заседание на Комисията жалбата е обявена за допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател В.В. и ответна страна ДКУ и ЧСИ, в качеството на администратори на лични данни. Страните са уведомени за насроченото за 20.11.2019 г. открито заседание за разглеждане на спора по същество. За изясняване на случая, от ДКУ е изискана информация по какъв начин дружеството се е сдобило с ЕГН на жалбоподателя и обработва ли личните му данни за други цели.

От ДКУ информират, че с молба-декларация за откриване на партида, подадена от М.Р., е представено Удостоверение за наследници, от което е видно, че законни наследници на досегашния титуляр са: Л.Р., В.В. и М.Р. От същото е видно и дата на раждане на всеки един от тях. ДКУ е водила предходно съдебно производство срещу посочените лица. Същото приключило с решение в полза на дружеството и след издаване на изпълнителен лист е било образувано изпълнително дело при ЧСИ Х. По същото е изискана и направена справка ГРАО, от която дружеството се е снабдило с ЕГН на длъжниците, доколкото са разполагали с дата на раждане на всеки от длъжниците.

На проведеното заседание за разглеждане на жалбата по същество жалбоподателят и ЧСИ не се явяват, не се представляват.

За ДКУ се явяват процесуални представители. Оспорват жалбата. В изпълнение на искането на КЗЛД представят доказателство откъде са се сдобили с ЕГН на жалбоподателя – справка от Агенция по геодезия, картография и кадастър. Заявяват, че лични данни на жалбоподателя не се обработват за други цели.

При така установеното Комисията разглежда жалбата по същество, като я приема за основателна въз основа на следното:

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, по-специално тяхното право на защита на личните данни.

От събраните доказателства се установява, че на жалбоподателя е наложен заповед на трудовото възнаграждение. Заповедта е наложена в хода на изпълнително производство при ЧСИ, образувано по молба на ДКУ въз основа на изпълнителен лист, издаден по гражданско дело № ***** на Софийски районен съд. В изпълнителния лист са посочени само 3 имена на един от длъжниците, които са идентични с тези на жалбоподателя. След констатиране на липсата на ЕГН, от кантората на ЧСИ изискали ЕГН от вискателя. На 22.11.2018 г. от ДКУ предоставили ЕГН-то на жалбоподателя. След установяване на грешката, от дружеството предоставили друго ЕГН – на действителния длъжник.

Предвид изложената фактическа обстановка, ДКУ обработила личните данни на жалбоподателя в обем три имена и ЕГН чрез предоставянето им на ЧСИ за целите на водене на изпълнително производство, без да е налице нито едно от условията за допустимост на обработването по чл. 6, параграф 1, букви „а“ до „е“ от Регламент 2016/679. Конкретно за случая:

Буква „а“ – липсва съгласие за обработване на личните данни по смисъла на чл. 4, т. 11 от Регламент 2016/679;

Буква „б“ – жалбоподателят не е собственик или титуляр на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединена към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, с оглед на което не е клиент на топлинна енергия по смисъла на чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката. Липсва облигационно правоотношение между жалбоподателя и дружеството. Въобще липсва задължение към ДКУ, тъй като длъжникът е трето лице, с оглед на което не е необходимо обработване на личните данни за изпълнение на задължение по договор;

Буква „в“ – не се установи законово задължение, което се прилага спрямо администратора, което да налага обработване на личните данни;

Буква „г“ – обработването не е необходимо за защита на жизненоважни интереси на жалбоподателя или на друго физическо лице;

Буква „д“ – събирането на вземания не е задача от обществен интерес, а от частен, с оглед на което обработването не е необходимо за изпълнение на задача от обществен интерес. Администраторът в случая е частноправно лице, на което не са предоставени официални правомощия;

Буква „е“ – въобще липсва легитимен интерес на администратора да обработва личните данни, тъй като жалбоподателят не е длъжник на дружеството.

Жалбата е неоснователна спрямо ЧСИ. Частният съдебен изпълнител като администратор на лични данни по принцип може да обработва лични данни на физически лица за целите на предоставените му официални правомощия по принудително изпълнение, регламентирани с Гражданския процесуален кодекс и Закона за частните съдебни изпълнители – основание по чл. 6, параграф 1, буква „д“ от Регламент 2016/679.

Действително, в разглеждания случай жалбоподателят не е длъжник и личните му данни не би следвало да се обработват за целите на изпълнително дело. В случая обаче следва да се разгледат конкретните доказателства по преписката. Изпълнителното дело е образувано съгласно изискванията на чл. 426, ал. 1 от ГПК – въз основа на молба от вискателя и изпълнителен лист. В изпълнителния лист са посочени само три имена на един от длъжниците – В.В., каквито са и трите имена на жалбоподателя. След констатиране на невъзможността безспорно да се индивидуализира длъжникът, от кантората на ЧСИ са изискали ЕГН от вискателя. От ДКУ предоставили грешното ЕГН, което е довело и до обработването на личните данни от частния съдебен изпълнител, който съгласно чл. 19,

ал. 3 от Закона за частните съдебни изпълнители не може да откаже извършването на изпълнителни действия. Предвид изложеното, личните данни в случая са обработени от ЧСИ законосъобразно и добросъвестно. Освен това, запорът на трудовото възнаграждение на жалбоподателя е вдигнат от частния съдебен изпълнител непосредствено след узнаването за грешката.

При така констатираното нарушение жалбата следва да бъде уважена спрямо ДКУ. Комисията разполага с оперативна самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективни правомощия по чл. 58, пар. 2 от Регламент 2016/679 да упражни. Преценката се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане на особеностите на всеки конкретен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, пар. 2, без тази по буква „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят или да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне дължимото поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ по чл. 58 пар. 2, буква „и“ има санкционен характер. При прилагането на подходящата корективна мярка по член 58, пар. 2 от Регламента се взема предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, както и всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Оценката за това какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки отделен случай отразява и целта, преследвана с избраната корективна мярка – предотвратяване или преустановяване на нарушението, санкциониране на неправомерното поведение или и двете, каквато възможност е предвидена в чл. 58, пар. 2, буква „и“ от Регламент 2016/679.

При преценка на обстоятелствата по преписката Комисията намира, че извършеното нарушение е с висока обществена опасност и следва да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ на ДКУ. Основанията за това в съответствие с чл. 83, параграф 2 от Регламента са следните:

Буква „а“ – предоставянето на личните данни на жалбоподателя на частния съдебен изпълнител е довело до обработването на личните му данни за целите на водене на изпълнително дело. От това са възникнали конкретни неблагоприятни последици – наложен запор на трудовото възнаграждение на г-н В.В. Освен това с молбата си вискателят е възложил проучване на имущественото състояние на длъжника, правене на справки и набавяне на документи, което е било възможно да бъде извършено, тъй като е постановено с Постановление от 29.11.2018 г. на помощник-частен съдебен изпълнител от кантората на ЧСИ.

В случая е засегнат само един субект на данни. Няма данни за настъпили материални вреди, вследствие на обработването. Същото обаче е довело до неимуществени вреди – подронване на авторитета на жалбоподателя пред работодателя и колегите му, както и стрес докато се установи грешката;

Буква „б“ – нарушението е извършено от юридическо лице, което не формира вина. Действията на представляващите администратора сочат за небрежност. В приложеното по преписката Удостоверение за наследници на М.В., приложено към молба-декларация за откриване на партида за адреса, е посочен наследник В.В. с дата на раждане 21.05.1969 г., която съществено се различава от рождената дата на жалбоподателя – 20.12.1985 г. Въпреки това, след сдобиване с ЕГН на жалбоподателя тези различия не са установени и е предоставено грешно ЕГН;

Буква „в“ – няма данни за материални вреди, за които да бъдат предприети действия за отстраняване. Неимуществените вреди не могат да бъдат отстранени. Тук следва да се отбележи, че запорът върху трудовото възнаграждение е вдигнат служебно от частния съдебен изпълнител, а не по искане на вискателя;

Буква „г“ – нарушението не е за непредприемане на технически и организационни мерки;

Буква „д“ – няма нарушение на сигурността на данните по смисъла на член 33 от Регламента или други свързани нарушения;

Буква „е“ – отстраняването на нарушението не е възможно;

Буква „ж” – обработените лични данни са в обем три имена и ЕГН. Не са обработени специални категории лични данни по смисъла на чл. 9 от Регламента, които подлежат на завишена защита.

Буква „з” – КЗЛД е узнала за извършеното нарушение след сезиране от субекта на данни;

Буква „и” – за сходно нарушение на ДКУ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лв. с Решение № ППН-01-108/17 г. от 01.06.2018 г. Решението на КЗЛД е потвърдено от първоинстанционния съд с Решение № 692/06.02.2019 г., постановено по по адм.д. № 7178/2018 г. по описа на Административен съд София-град, II отделение 58 състав. Първоинстанционното решение е обжалвано пред Върховния административен съд, по което дело няма произнасяне към момента;

Буква „й” – към момента на обработването няма одобрени кодекси за поведение;

Буква „к” – не са установени.

При така обсъдените смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства в тяхната съвкупност Комисията намира, че имуществената санкция следва да е в размер, близък до минималния.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № ППН-01-137/04.02.2019 г., подадена от В.В., за неоснователна по отношение на частен съдебен изпълнител;

2. Обявява жалба рег. № ППН-01-137/04.02.2019 г., подадена от В.В., за основателна по отношение на дружеството за комунални услуги;

3. На основание чл. 58, параграф 2, буква „и” от Регламент 2016/679 във връзка с чл. 83, параграф 5, буква „а” от Регламент 2016/679 налага на администратора на лични данни дружество за комунални услуги с ЕИК ***** и седалище и адрес на управление: *****, административно наказание „имуществена санкция” в размер на 10 000 (десет хиляди) лв. за нарушение на чл. 6, параграф 1 от Регламент 2016/679.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

В случай че санкцията не бъде платена в 14-дневен срок от влизане в сила на решението, ще бъдат предприети действия за принудителното му събиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-02-420/2019 г.
София, 16.01.2020 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател, Венцислав Караджов и членове: Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 11.12.2019 г. и обективирано в протокол № 49/11.12.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба с рег. № ППН-02-420/01.08.2019 г., подадена от В.М. срещу *дружество за комунални услуги (ДКУ)*.

Постъпила е жалба с рег. № ППН-02-420/01.08.2019 г., подадена от В.М. срещу ДКУ с предмет непълно и неточно произнасяне по подадено заявление по чл. 15 от Регламент 2016/679.

Жалбоподателят сочи, че преди няколко седмици е изпратил искане до ДКУ да му бъде предоставена информация за това какви негови лични данни се обработват, целта на обработване, срок на съхранение и др. Сочи, че в двуседмичен срок е получил отговор от ДКУ, който не отговаря на минималните изисквания на чл. 15 от Общия регламент за защита на личните данни и е в нарушение на принципа за прозрачност при обработване на лични данни.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, с писмо изх. № ППН-02-420#2/10.10.2019 г. на ДКУ е предоставен срок за изразяване на становище и представяне на относими доказателства.

В отговор е постъпило становище, заведено с рег. № ППН-02-420#9/17.10.2019 г., в което е посочено, че личните данни на жалбоподателя В.М. се обработват законосъобразно и добросъвестно, при точно спазване на принципите за обработване на лични данни, прогласени с разпоредбата на чл. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Информират, че г-н В.М. е клиент на топлинна енергия в качеството му на собственик на топлоснабден имот, съгласно разпоредбата на чл. 153 от Закона за енергетиката. Посочена е разпоредбата на чл. 150 от ЗЕ, в която е посочено, че продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от ДКУ и одобрени от КЕВР.

Топлопреносните предприятия задължително публикуват одобрените от комисията общи условия най-малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване. Общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от клиентите.

В срок до 30 дни след влизането в сила на общите условия клиентите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното топлопреносно предприятие заявление, в което да предложат специални условия. Предложените от клиентите и приети от топлопреносните предприятия специални условия се отразяват в писмени допълнителни споразумения.

В случая, доколкото жалбоподателят е клиент на топлинна енергия, е налице облигационно-правна връзка при публично известни общи условия, личните му данни се обработват от ДКУ, на основание чл. 6, ал. 1, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламента) - обработването е необходимо за изпълнение по договор, по който субектът е страна.

Считат, че зависимост от конкретното действие по обработване разпоредбите на същите се

явяват правното основание съгласно чл. 6, ал. 1, буква „в“ от Регламента. В тази връзка събирането, обработката и съхранението на лични данни са необходими за спазване на правни задължения, които изискват обработване (арг. от чл. 17, ал. 3, буква „б“ от Регламента).

Посочено е, че дружеството разполага със следните лични данни на жалбоподателя: три имена, единен граждански номер, адрес, телефон и e-mail.

Източник на същите са списък на потребителите на топлинна енергия в сграда на адрес: ***, представен при присъединяване на сградата на 21.10.2003 г., нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти в груб строеж № ***, списък на потребителите на топлинна енергия в сграда на адрес: ***, представен при присъединяване на сградата на 26.01.2001 г., нотариален акт № *** и заявления с рег. индекси **** като по същите са извършвани проверки и са предоставени официални отговори до жалбоподателя. С e-mail адреса на жалбоподателя дружеството разполага от Заявление с рег. индекс *** от същия за сключване на договор съгласно Общите условия за продажба на топлинна енергия за стопански нужди от ДКУ на клиенти в град София, както и сключен договор №**** между В.М. и ДКУ със същия предмет. Копие от горепосочените документи представям към настоящото становище.

Сочат, че в заявлението с рег. индекс **** г-н В.М. не е отправял искане да му бъдат предоставени цитираните по-горе документи, а само личните данни, които се обработват, като същите са предоставени. Считаме жалбата в тази ѝ част за неоснователна.

Заявлението с рег. индекс *** е първо с такъв предмет, подавано от г-н В.М. Останалите му цитирани и в отговора заявления имат различен предмет.

Информират, че срещу г-н В.М. има образувани граждански дела пред Софийски районен съд, както следва: ****.

В качеството му на клиент на топлинна енергия, ДКУ съхранява лични данни на жалбоподателя за следните цели: изпълнение на нормативните и договорни задължения във връзка с топлоснабдяването на имота му, финансово-счетоводна дейност, предприемане на необходимите съдебни и/или извънсъдебни действия с оглед събиране на неизплатени задължения към дружеството.

В зависимост от основаниято, на което се обработват личните данни срокът на съхранение на същите е различен.

Личните данни се съхраняват от ДКУ за срок от 5 години от прекратяване на договора/отпадане на основаниято, въз основа на което данните са били събрани първоначално и в случай, че са изпълнени договорните задължения, в случаите в които обработваме личните данни за изпълнение на договорни задължения. След изтичането на този срок и в случай, че не съществува законово основание за продължаване съхранението на личните му данни, информацията за него се унищожава.

За изпълнение на поети задължения по възникналото договорно отношение с жалбоподателя, както и в изпълнение на нормативните си задължения, е посочено, че дружеството разкрива личните му данни на: дружества, предоставящи куриерски услуги. Това е свързано с изпращаната и получава до и от него кореспонденция. Разкриваните лични данни са три имена и адрес; дружеството, извършващо дялово разпределение за топлоснабдения имот. Това е свързано с извършваното дялово разпределение. Разкриваните лични данни са три имена и адрес (този на топлоснабдения имот); дружеството, извършващо отпечатване на съобщенията за фактурираните суми за топлоснабдения имот. Разкриваните лични данни са три имена и адрес (този на топлоснабдения имот); дружествата инкасиращи суми. Това е свързано с извършваните от жалбоподателя плащания към дружеството, когато плащанията са извършени в офиси на тези дружества. Разкриваните лични данни са три имена и адрес (този на топлоснабдения имот).

Сочат, че ако г-н В.М. е посетил клиентските центрове на дружеството или зоните с ограничен достъп, по отношение на него е извършено видеозаснемане. В този случай данни се събират посредством изградената интегрирана система за видеонаблюдение, която е собственост на

дружеството. Архивът от записите на камерите се съхранява за срок не по дълъг от законоустановения, като след изтичането му, данните се заличават. Считат, че тези лични данни се предоставят доброволно от лицата, които с влизането си в офисните помещения на дружеството изразяват валидно съгласие във връзка с извършваното видеонаблюдение. В съответствие с изискванията на закона, на входовете на сградите на дружеството, са поставени предупредителни табели за извършваното постоянно видеонаблюдение.

Данните се съхраняват на сървъри собственост на ДКУ и териториално разположени в България.

В заключение уведомяват, че ДКУ стриктно спазва разпоредбите в областта на защитата на личните данни. Спазването се отнася за всички действия по обработване, извършвани от дружеството.

Сочат, че с оглед обезпечаване сигурността на личните данни, с които борави ДКУ, информация по повод предприети мерки за защитата и опазването им не следва да се оповестява.

В зависимост от конкретното действие по обработване разпоредбите на същите се явяват правното основание съгласно чл. 6, ал. 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламента). В тази връзка събирането, обработката и съхранението на лични данни на клиенти на топлинна енергия е необходимо за спазване на правни задължения, които изискват обработване (арг. от чл. 17, ал. 3, буква „б“ от Регламента).

В случая доколкото жалбоподателят е клиент на топлинна енергия и е налице облигационно-правна връзка при публично известни общи условия, личните му данни се обработват и на основание чл. 6, ал. 1, б. б от Общия Регламент за защита на личните данни - обработването е необходимо за изпълнение по договор, по който субектът е страна.

Разглежданата жалба е съобразена в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 28, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Предвидените в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срокове са спазени. Същата има за предмет твърдение за непълно и неточно произнасяне по подадено заявление по чл. 15 от Регламента от страна на жалбоподателя и е насочена срещу администратор на лични данни, което изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

Предвид гореизложеното и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателните по чл. 27, ал. 2 от АПК на проведено на 30.10.2019 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател, В.М., ответна страна ДКУ им е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса. Страните са редовно уведомени за насроченото на 11.12.2019 г., открито заседание.

Предмет на жалбата е произнасяне от ДКУ по подадено заявление по чл. 15 от ОРЗД от г-н В.М.

Правото на достъп до данни и информация е регламентирано в чл. 15 от ОРЗД. По силата на цитираната разпоредба, субекта на данни има право да поиска от администратора на лични данни потвърждение дали администратора обработва негови лични данни и ако това е така достъп до данни и информация в обема посочен в цитираната разпоредбата.

За да възникне задължение за произнася на администратора по искането по чл. 15 от ОРЗД, съответно да се установи неизпълнение на задължение за произнасяне е необходимо да бъде установено, че администратора е бил надлежно сезиран, т.е. искането да е отправено от субект на данни до лице имащо качеството на администратор на лични данни, естество на искането, което от своя страна налага по дефиниция посочване на данни идентифициращи субекта на данни и администратора на лични данни.

На следващо място предвид строго личния характер на правата, регламентирани в ОРЗД, вкл. това на достъп до данни и информация и отчитайки неблагоприятните последици, които биха настъпили за субекта на данни при упражняване на това право от едно трето лице, за администратора възниква и задължение за извършване на проверка на самоличността на субекта на данни (чрез използване на разумни мерки за това, като преценката дали използваната мярка е разумна се прави с оглед конкретния случай) с цел гарантиране точното изпълнение на задълженията, произтичащи за него от Регламента (по арг. от чл. 12, § 1, изр. последното и съображение 64).

Във връзка с горното, съображение 59 от Регламента, предвижда че следва да бъдат предвидени ред и условия за упражняването на правата на субектите на данни, вкл. механизми за искане и ако е приложимо - получаване.

По силата на чл. 12 от ОРЗД, администратора има задължение да предприеме необходимите мерки за предоставяне на всякаква информация и комуникация, вкл. по чл. 13, § 2, б. „б“ и чл. 15 от Регламента, която се отнася до обработването, на субекта на данни, в кратка, прозрачна, разбираема и лесно достъпна форма, на ясен и прост език.

В конкретния случай, не е спорно между страните, а от събраните по административното производство доказателства, че ДКУ обработва лични данни за жалбоподателя възникнали от договорни взаимоотношения между страните и в този смисъл ДКУ има качеството на задължено лице по смисъла на чл. 15 от ОРЗД.

Не е спорно, че на дата 12.07.2019 г. жалбоподателят е упражнил правото си на информация по чл. 15 от ОРЗД. Видно от заявлението е, че същото съдържа три имена, адрес за кореспонденция и телефон. Видно от доказателствата по преписката администраторът е предоставил отговор на 26.07.2019 г., т. е. спазен е едномесечният срок за произнасяне по подадено заявление.

Видно от публикувана на интернет страницата на дружеството политика за поверителност на личните данни в ДКУ на субектите на данни е предоставена информация за връзка с дружеството какви лични данни и на какво основание ги обработва ДКУ; с каква цел се събират; по какъв начин се обработват, колко време се съхраняват обработваните лични данни, на кого могат да се предоставят, какви са правата на субектите на данни, включително и правото им на подаване на жалба до надзорния орган.

В случая предмет на спора е непълното според жалбоподателя произнасяне от страна на ДКУ по направеното искане за получаване на информация по чл. 15 от Регламента от дата 12.07.2019 г.

От предоставения от ДКУ отговор по чл. 15 от Регламента е видно, че администраторът е отговорил на поставените въпроси от жалбоподателя. Посочен е обема от лични данни, които се обработват от администратора: а именно три имена единен граждански номер, адрес и телефона, като е посочени и документите, източник на личните данни на жалбоподателя В.М. .

Предвид оплакването, релевирано с подаването на жалбата, предмет на настоящото производство, а именно, че като част от личните данни, които се обработват от ДКУ не е посочен имейл адреса на г-н В.М. , следва да се посочи, че при разширително тълкуване на отговора, предоставен от ДКУ се прави извод, че администраторът е отговорил на страната, че дружеството разполага с „три имена, ЕГН, адрес и телефон“. Предвид технологичния прогрес, а и изброените документи, източник на лични данни следва да се приеме, че под адрес се има предвид както адрес за кореспонденция, така и електронен адрес.

Във връзка с искането за предоставяне на копия от документи, следва да се посочи, че ДКУ е посочила в отговора си до г-н В.М. , че предоставя копие от лични данни, представляващи три имена, ЕГН, адрес и телефонен номер. В тази връзка следва да бъде посочено, че формата на предоставяне на информация, относно обработваните лични данни не е елемент от правото на достъп, но това не изключва задължението на ДКУ да предоставят достъп на жалбоподателя до лични данни.

От предоставения от дружеството отговор е видно, че отговора на заявлението съдържа реквизитите, изискуеми по чл. 15 от Регламента, с изключение на този по чл. 15, пар. 1, б. „з“, а именно не е предоставен отговор за съществуването на автоматично вземане на решения, включително и профилиране.

Досежно изложените в жалбата твърдения, че не се предоставя информация за политиките и действията, които се предприемат за защита на личните данни, следва да се посочи, че този въпрос е извън обхвата на задължението за произнасяне по заявление, подадено по чл. 15 от Регламента.

Предвид гореизложеното се налага изводът, че ДКУ е предоставила отговор на г-н В.М. по подадено заявление по чл. 15, пар. 1 от ОРЗД, в изискуемия по регламента в срок, като обаче предоставена информация е непълна, т. е. налице е частично изпълнение, което е нарушение на разпоредбата на чл. 12, ал. 1 от Регламента.

Съобразявайки изложеното и факта, че все пак администраторът е предоставил подробен отговор по подаденото заявление, следва да се посочи, че ДКУ е изпълнила част от задължението си, от което следва, че частичното изпълнение не може да се отъждестви с пълно неизпълнение на задължение, произтичащо от чл. 15 от Регламента за администратора. По тази причина считам, че най-целесъобразно би било по отношение на ДКУ да се приложат корективните правомощия на Комисията, разписани с разпоредбата на чл. 58, пар. 2 от Регламента.

Предвид изложеното и на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента и чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Обявява жалба с рег. № ППН-02-420/01.08.2018 г., подадена от В.М. срещу дружество за комунални услуги за основателна за нарушение на разпоредбата на чл. 12, пар. 1, от Регламент (ЕС) 2016/679.

2. На основание чл. 58, § 2, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 разпорежда на дружеството за комунални услуги, да изпълни исканията на субекта на данни, касаещи всички категории лични данни, които се обработват от администратора, както и да предоставени информация на жалбоподателя дали по отношение на него се обработват лични данни с автоматични средства и извършва ли се профилиране по отношение на г-н В.М.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-420/2019 г.
София, 19.02.2020 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 11.12.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-420/23.04.2019 г., подадена от З.С.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от З.С. с твърдения за нарушения на Общия регламент за защита на личните данни от *телекомуникационен оператор (Т.О.)*.

Жалбоподателката информира, че като абонат на Т.О. е ползвала фиксирана мобилна услуга за номер *** по силата на сключен договор № **** и твърди, че в периода на действие на договора Т.О. е извършил „редица нарушения в процеса“ на обработване на личните ѝ данни групирани както следва: Нарушения, свързани с обработване на данни при подаване на жалби и сигнали; Нарушения на правото на информация и достъп до лични данни; Нарушение на правното основание и въвеждане в заблуждение на субекта на данни; Нарушения на правата на субекта в Политиката за защита на личните данни на Т.О.

Госпожа З.С. сочи, че в края на 2018 г. подала жалба с вх. № 132Т.О.88/2018 до Т.О., а служителите на последния отказали да входирант документа без да посочи и допълни данни от личната си карта. Счита последното за нарушение на чл. 5, ал. 1, буква „в“ от Регламент 2016/679, а именно нарушение на принципа на „свеждане на данните до минимум“, тъй като твърди, че в жалбата си е посочила три имена, адрес, мобилен номер и ЕГН – напълно достатъчни за безспорното ѝ индивидуализиране и счита, че събирането и на други данни от личната ѝ карта е в нарушение на правата ѝ. В подкрепа на горното информира, че в Политиката за защита на личните данни, достъпна на сайта на Т.О., е посочено, че за идентификация се обработват: три имена, ЕГН, постоянен адрес и не е посочено, че се събират и обработват и данни по лична карта за идентификация на лицата.

Възмутена е, че преди входиране на жалбата съдържанието ѝ е прочетено от служители на дружеството с аргумент, че се касае за изпълнение на служебни задължения свързани с техническото обработване на документа. Счита, че тези действия са излишни и в нарушение на Регламента доколкото изрично е посочила предмета на документа „най-горе на първа страница“. В допълнение твърди, че служител на оператора М.М. заявила, че ще ползва данните от входираната жалба за предприемане на действия срещу нея, поради претенциите ѝ относно начина на работа в Т.О. Последното намира за нарушение на чл. 32 от Регламента. Твърди, че начина на „третиране“ на подадените от нея документи от служители на дружеството я убедили, че или не е въведен ред за защита на лични данни и тяхното обработване или този ред не се спазва и „безконтролно и безнаказано се нарушава от служителите на Т.О.“.

Допълва, че операторът ограничава правото ѝ на подаване на жалби, като изисква същото да се извършва само в посочени магазини на дружеството, лично от субекта, без възможност за подаване на жалба по пощата.

Жалбоподателката информира, че е упражнила правата си на достъп до лични данни със заявления с вх. № *** и вх. № ****, на които получила писмени отговори несъдържащи реквизитите предвидени в чл. 15 във вр. с чл. 13 от Регламента, включително липсват разяснения по конкретно зададени от нея въпроси.

Госпожа З.С. възразява и срещу ползваната от дружеството форма на съгласие за обработване на лични данни във връзка с въведената от Т.О. електронна система за проверка на жалби и сигнали чрез сайта на дружеството, като счита, че същата е в разрез с нормите на ОРЗД, а Т.О. въвежда в заблуждение, че съгласието може да бъде оттеглено по всяко време и обработването на дадените чрез съгласие лични данни да се прекрати.

Жалбоподателката информира и за принципни нарушения в Политиката за защита на личните данни на Т.О. достъпна на сайта на дружеството, за които твърди, че е подала жалба до Австрийския регулатор на лични данни доколкото е посочено, че „Т.О. прилага групови практики на Т.О.А. и др.“

Към жалбата са приложени относими доказателства – копие на отговор на Т.О. и на договор № ****

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от Т.О. е изискано писмено становище и относими по случая доказателства.

В отговор е изразено становище ППН-01-420#3/03.09.2019 г. за неоснователност и недоказаност на жалбата по всички посочени в нея нарушения. Към становището не са приложени доказателства.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуеми реквизити - данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което е редовна. Същата е процесуално допустима, подадена в срока по § 44, ал. 2 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна – юридическо лице - администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от Регламент ЕС 2016/679.

Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, който съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от регламента предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателни по чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 06.11.2019 г. заседание на КЗЛД жалбата е приета за допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – З.С. и ответна страна – Т.О. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество за 11.12.2019 г., за което страните са редовно уведомени и им е указана възможността да се запознаят със събраните по преписката материали.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от ответната страна са изискани доказателства в подкрепа на изложените в становището на дружеството твърдения, в това число заверено копие на подадените от г-жа З.С. заявления вх. № *** и вх. № ****, респективно отговорите на дружеството, както и заверено копие на подадената от г-жа З.С. жалба същата с вх. № *** по описа на Т.О. В отговор и с писмо ППН-01-420#8/27.11.2019 г. изисканите документи са предоставени.

На проведено на 11.12.2019 г. открито заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, явява се лично и поддържа жалбата.

Т.О. ЕАД – редовно уведомено, представлява се от М.П. – служител с юридическо образование, с пълномощно по преписката, която оспорва жалбата.

Страните, по отделно заявяват, че са запознати със събраните по преписката материали, а в допълнение процесуалният представител на мобилния оператор заявява, че няма да сочи други доказателства и няма искания по доказателствата. Жалбоподателката настоява КЗЛД да допусне до разпит един свидетел М.С., който има лични и непосредствени възприятия относно твърдените обстоятелства свързани с подадения от нея сигнал в магазин на Т.О. и поведението на служителите на дружеството при входирането му, за да удостовери, че данните ѝ са събрани в противоречие с Регламент ЕС 2016/679 и могат да се използват в бъдеще в неин ущърб.

Доколкото между страните няма спор относно подаването на конкретния сигнал и действията на служителите на Т.О. по неговото входиране, включително че е изискан документ за самоличност при подаването му, комисията остава без уважение искането на г-жа З.С. за допускане до разпит на свидетел за установяване на факти по които няма спор между страните, доколкото свидетелските показания биха били допустими при спорни факти, какъвто не е настоящия случай. В допълнение следва да се отбележи, че свидетелските показания са допустими за установяване на факти и обстоятелства, които са се случили и които свидетелят е възприел, но не и за доказване на бъдещи несигурни събития каквито са твърденията на г-жа З.С., „че тези данни могат да се ползват“ от служителя М.М. за в бъдеще, в неин ущърб. Отделно от това следва да се отбележи, че е недопустимо допускането до разпит на свидетел за установяване на факти и обстоятелства свързани със спазване на трудовата дисциплина на служителите на Т.О., неотнормирани към обработването на личните данни, доколкото комисията не е компетентна да се произнася по тези въпроси и същите не са предмет на производството и доколкото поведението на служителя, респективно дадените от г-жа З.С. квалификации на същото, не подлежат на контрол от страна на КЗЛД.

В ход по същество, г-жа З.С. моли комисията да уважи жалбата, като приповтаря изложените в същата твърдения за извършени от дружеството нарушения и поддържа изложените в жалбата си аргументи за ангажиране на административно-наказателната отговорност на оператора. Потвърждава, че във връзка с входиране на сигнала от служителите на Т.О. са изискали да представи лични данни по лична карта и да представи същата.

Въпреки направените от страна на комисията уточняващи въпроси към жалбоподателката предоставила ли е изисканите от нея „всички лични данни“ съдържащи се в личната карта и записани ли са същите и по какъв начин са обработени от служителите на Т.О., г-жа З.С. не уточнява, нито твърди, форма на обработване на съдържащите се в документа ѝ за самоличност лични данни, като поддържа, че „Въпросът е какво те поискаха“, а това включва по твърдение на г-жа З.С. „абсолютно всички данни, които се съдържат в личната карта“, в това число „трите имена, ръст, очи, дата на раждане....“

В хода по същество, процесуалният представител на ответната страна моли комисията да остави жалбата без уважение, като неоснователна, по съображение подробно развити в писмено становище, ангажирано по преписката. В допълнение към него посочва, че се касае за предприети от Т.О. мерки за защита на личните данни на физическите лица от неправомерно обработване на лични данни, същите в интерес на субектите на данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени и гласни доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-420/23.04.2019 г. е неоснователна.

От събраните по преписката доказателства се установи, че жалбоподателката е била клиент на Т.О. по повод ползвани мобилни услуги по договор № **** за целите на който е предоставила на дружеството и същото обработва личните ѝ данни в обем – три имена, единен граждански номер и адрес.

Не е спорно, че на 12.09.2018 г. жалбоподателката е посетил офис на Т.О., находящ се в гр. ***** и е подала жалба до дружеството, същата с вх. № ***, касаеща поведение на служител на Т.О., което г-жа З.С. намира за „непрофесионално“ и „арогантно“. Установено е, че в последствие, за същия случай, г-жа З.С. е подала втори сигнал с вх. № ****, в който като допълнение твърди, че е възпрепятствана от служителя на дружеството при подаване на първоначалния сигнал, като служителя, в противоречие с Регламент ЕС 2016/679, е изискал от нея да се легитимира с лична карта при подаване на сигнала. В подаден до дружеството трети сигнал г-жа З.С. излага отново недоволство си относно „системното недопустимо поведение“ на служителите на дружеството към нея с твърдения, че действията на служителите са в нарушение на Регламент ЕС 2016/679. В отговор на сигналите е изготвено писмо (без дата и изходящ номер) адресирано до и получено от г-жа З.С., същото представено от Т.О. по настоящата преписка, в което е посочено, че дружеството е въвело технически и организационни мерки с цел защита на обработваните личните данни, които служителите на дружеството спазват.

Видно от съдържанието на подадените от жалбоподателката сигнали до Т.О. е, че в тях се съдържат нейни лични данни в обем три имена, адрес и телефонен номер. За пълнота следва да се посочи, че, противно на изложените в жалбата до КЗЛД твърдения, в сигналите не е посочен и не се обработва единен граждански номер на г-жа З.С. По преписката липсват доказателства дружеството да обработва – събира и/или съхранява данни от личната карта на жалбоподателката за целите на подадените от нея сигнали до дружеството, различни от тези които е посочила в сигналите, а именно: имена, адрес и телефонен номер. Обстоятелството, че служители на дружеството са изискали г-жа З.С. да се легитимира, като представи документ за самоличност при обслужване (подаване на сигналите) не променя тези изводи, доколкото документа за самоличност е предоставен за справка и безспорно индивидуализиране на подателя и няма доказателства, а и твърдения, данни от него да са обработвани от дружеството. В допълнение към това комисията счита, че тези действия на служителите на администратора следва да се възприемат като изпълнение на задълженията на същия за въвеждане на организационни мерки за безспорно индивидуализиране на лицата. Твърденията на жалбоподателката, че същите са в нарушение на чл. 5, §1, буква „в“ от Регламента, а именно нарушение на принципа на „свеждане на данните до минимум“ са неоснователни, доколкото е установено, че за целите на подадените от г-жа З.С. сигнали се обработват само посочените от нея данни в сигналите до Т.О. – имена, адрес и телефонен номер, същите ограничени до необходимото във връзка с целите за които са предоставени.

По горните съобщения комисията счита, че не е налице и нарушение на правилата в сферата на лични данни при входиране на подадения от жалбоподателката сигнал и обстоятелството, че служител на дружеството е прочел и проверил съдържанието на същия преди да входира документа. По преписката липсват доказателства за нерегламентиран и неправомерен достъп от трети лица до личните данни на г-жа З.С. съдържащи се в подадените до дружеството сигнали, още по-малко използването на „тези лични данни във вреда на субекта на данните“. Пред комисията, жалбоподателката изразява само опасения в този смисъл.

Неоснователни са и твърденията на жалбоподателката за нарушение на Регламента свързан с ограничаването ѝ от страна на администратора относно възприетия от последния начин на подаване на жалби до дружеството, а именно невъзможността да се подават жалби по пощата. В тази връзка следва да се посочи, че Регламентът и ЗЗЛД уреждат процедурата по подаване на заявления за упражняване на права, какъвто характер подадените сигнали нямат, и не регулират начина на кореспонденция (входяща и изходяща) на дружеството по въпроси извън сферата на защита на личните данни.

По преписката липсват доказателства личните данни на г-жа З.С. да са обработвани за цели различни от тези, за които са предоставени от нея на администратора. В тази връзка следва да бъдат оставени без уважение, като неоснователни и недоказани, твърденията на жалбоподателката за допуснато нарушение от Т.О. на чл. 32 от Регламента относно отправена заплахата до г-жа З.С. от служител на дружеството, който заявил, че ще използва информацията и данните в подадените от

г-жа З.С. сигнали „за да предприеме действия срещу“ нея. Дори да е възникнал конфликт, в който да е имало емоционална размяна на реплики, няма данни за използване на подадената от жалбоподателката информация за други цели освен за разглеждане на жалбата ѝ до администратора. Поведението на служителите на администратора при обслужване на клиенти, не подлежи на контрол от КЗЛД.

Неоснователни са и твърденията на г-жа З.С. за нарушение от страна на Т.О. на правото на информация и достъп до лични данни. Предвид съдържанието, формата и наименованията на отправените от г-жа З.С. „писмени запитвания“ сигнали № *** и № **** се налага извода, че същите нямат характера на заявления за достъп до лични данни, поради което не пораждаат и задължение за Т.О. ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни, да предостави на г-жа З.С. информацията по чл. 15 от Регламента.

Неоснователна и недоказана е жалбата и по отношение на твърденията за „Нарушение на правното основание и въвеждане в заблуждение на субекта на данни“ развити в т. 8-10 от жалбата. На първо място твърденията са общо и неясно формулирани, а видно от същите са форма на тълкуване на правата на субектите на лични данни от страна на жалбоподателката. Същите са оспорени от дружеството, като неверни, а по преписката липсват доказателства в обратна насока, като за пълнота следва да се посочи, че съгласието е само едно от алтернативно посочените основания за законосъобразност на обработването на лични данни и същото може да бъде оттеглено по всяко време, като в конкретния случай данните на жалбоподателката се обработват в условията на договорни отношения между страните.

Твърденията за неправомерно събиране на лични данни – единен граждански номер на жалбоподателката при проследяване на движението на жалбата по електронен път, респективно достъпване до информация съдържаща лични данни, също са неоснователни, доколкото се касае за достъпване на информация съдържаща лични данни по електронен път - дистанционен начин и в тази връзка администраторът е задължен да въведе подходящи мерки за идентифициране на лицето, така че не всеки да има достъп до информацията, която се предоставя, тъй като тя е индивидуална и съдържа лични данни. Електронната услуга се предоставя в улеснение на физическото лице и се ползва по негово желание, а въведеният от дружеството механизъм за индивидуализиране е създаден в защита на субекта на данните. Допълнително, дружеството е предприело алтернативен начин за проверка на подадените сигнали, а именно в офис на дружеството, срещу който механизъм жалбоподателката също възразява.

По отношение на твърденията по т. 11-13 от жалбата „Нарушения на правата на субекта в Политиката за защита на личните данни на Т.О.“ и доколкото в същите не се сочи нарушение на правата на жалбоподателката, КЗЛД счита, че в настоящето производство не дължи произнасяне, още повече че същите имат характера на коментар и анализ на съдържанието на Политиката за защита на личните данни на Т.О., която не е предмет на производството, като отделно от това следва да се отбележи, че със същите е сезиран друг надзорен орган, по твърдения на жалбоподателката.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба ППН-01-420/23.04.2019 г., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-368/2019 г.
София, 20.02.2020 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Веселин Целков на заседание, проведено на 04.12.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда по същество жалба рег. № ППН-01-368/09.04.2019 г., подадена от И.С. и Т.С.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от И.С. - лично и в качеството му на пълномощник на съпругата си Т.С., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните им данни от „Е.Е.“ ЕООД във връзка с получавани и изпращани пратки с наложен платеж, без да са клиенти на дружеството и без да са ползвали услугите му или да са представлявали личните си данни на същото. Жалбоподателите информират, че са узнали за нарушението на 22.02.2019 г. при връчени им от НАП покани във връзка с извършвани спрямо тях ревизии относно данъчни задължения касаещи недекларирани доходи от получавани и изпращани, посредством дружеството, пратки с наложен платеж. Твърдят, че е налице злоупотреба с личните им данни и същите се обработват от дружеството без правно основание. В допълнение жалбоподателят И.С. сочи, че в периода на предоставяне на услугите е бил в болнично заведение, за престоя в което представя заверено копие на две епикриза. По отношение на съпругата си посочва, че е инвалид с 98% степен на увреждане, за което представя копие на Експертно решение № ****, и е в обективна невъзможност лично да получава и/или подава пратки в офис на дружеството. Твърдят, че в резултат на нарушението са им нанесени нематериални вреди свързани с безпокойство и притеснения и молят Комисията да ангажира административно-наказателната отговорност на дружеството.

Към жалбата са приложени относими доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Е.Е.“ ЕООД са изискани относими по случая доказателства, предоставена е и възможност за изразяване на писмено становище по изложените в жалбата твърдения.

В отговор ППН-01-368#2/25.04.2019 г. от „Е.Е.“ ЕООД информират, че в базата данни на „Е.Е.“ ЕООД няма налична информация за жалбоподателката. Сочат, че дружеството обработва лични данни на жалбоподателя г-н И.С. и уточняват, че по случая тече вътрешно разследване, след приключване на което ще информират КЗЛД.

В хода на производството и с писмо ППН-01-368#3/14.04.2019 г. от „Е.Е.“ ЕООД информират, че в базата данни на дружеството лицето И.С. фигурира като клиент с клиентски картон създаден на 27.11.2017 г. в 11:22:26 часа през онлайн платформа с регистрация на „Е.Е.“ ЕООД, а именно ****. Допълват, че посочените данни – имена и телефонен номер са предоставени от лицето създадо регистрацията и уточняват, че посоченият номер е различен от този на жалбоподателя. Информират, че имената на г-н И.С. и неговият единен граждански номер са предоставени на дружеството от лице, което разполага с тях и се е представяло за г-н И.С. и в тази връзка твърдят, че лични данни на жалбоподателя „не изтичат“ от информационната система на „Е.Е.“ ЕООД и в този смисъл няма компроментиране на защитата им по подразбиране. Сочат, че по твърдения на представител на съответния офис, в който се извършвали услугите, „лицето е получавало сумите съгласно пълномощно“. Признават, че В.В. – служител на търговски партньор „Т.К.“ ЕООД, обслужващ съответния офис, е допуснал нарушение на стандартите на „Е.Е.“ ЕООД като не е изискал и архивирал копие на пълномощното,

по силата на което клиента, представял се за г-н И.С. е получавал паричните суми. В тази връзка сочат, че дружеството е предприело мерки и г-н В.В. е освободен от длъжност, наложени са санкции на „Т.К.“ ЕООД, уведомен е НАП, че пощенските преводи, които са получавани от името на г-н И.С., са получени от друго лице и данните на г-н И.С. са предмет на злоупотреба. Допълват, че за случая е подаден сигнал до МВР, а на г-н И.С. е предложена компенсация за причиненото неудобство. В допълнение към становището и в подкрепа на изложените в него твърдения, с придружително писмо ППН-01-368#7/05.07.2019 г., са приложени относими доказателства.

Предвид изложените от „Е.Е.“ ЕООД твърдения, от „Т.К.“ ЕООД са изискани относими към случая доказателства, предоставена е възможност и за изразяване на становище по случая, но такива не са ангажирани.

В хода на производството с писмо ППН-01-368#6/21.06.2019 г. жалбоподателите информират, че при образуваните срещу тях ревизионни производства е установено, че в периода 01.01.2017 г. – 31.12.2017 г. от името на г-н И.С. са получавани и изпращани пратки и чрез „Л.Е.“ ЕООД, без същия да е ползвал услугите на дружеството или да е предоставял личните си данни на същото. В тази връзка молят Комисията да извърши проверка и по отношение на законосъобразността на обработване на личните данни на жалбоподателя и от страна на това дружеството.

В тази връзка „Л.Е.“ ЕООД е уведомено за образуваното производство и изложените от жалбоподателя твърдения, в отговор на което е изразено становище ППН-01-368#9/26.07.2019 г. за неоснователност на жалбата, с приложени към него относими доказателства. От дружеството твърдят, че не обработват лични данни на жалбоподателката. Относно жалбоподателят г-н И.С. сочат, че в периода 19.12.2017 г. до февруари 2018 г. лицето е ползвало услугите на дружеството като изпращач на дрехи и материали чрез услуги с наложен платеж, за които са съставени съответните товарителници и разходни касови ордери, като в последните получателят е вписал трите си имена, ЕГН и подпис и е удостоверил самоличността си чрез предоставяне на документ за самоличност. В тази връзка сочат, че дружеството обработва личните данни на жалбоподателя законосъобразно - въз основа на съгласие обективизирано в подписаните разходни касови ордери за получени от г-н И.С. сумите с наложен платеж, а твърденията на г-н И.С. намират за неоснователни и недоказани.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от НАП е изискана информация относно образуваните ревизионни производства, резултатите от извършените по случая проверки и представени от куриерските дружества лични данни за жалбоподателите. В отговор и с писмо ППН-01-368#12/03.09.2019 г. са представени относими доказателства свързани с ревизиите на жалбоподателите, а на по-късен етап в производството г-н И.С. представя и издадени ревизионни актове, в който е посочено „не са установени нарушения“.

В хода на производството е установено наличието на образувана по случая проверка по преписка с вх. № *** по описа на РУ-СДВР, при която, по данни на страните в производството, е извършена експертиза на подписа положен от получателя на пратките със заключения, че подписът не е положен от жалбоподателят г-н И.С. В тази връзка и с писмо ***** от РУ-СДВР е изискана информация за хода и резултатите от извършваната от РУ-СДВР проверка и заверено копие на изготвената по случая експертна справка/експертиза, а също и копие на предоставени от „Е.Е.“ ЕООД материали – записи от камери за видеонаблюдение, справка с информация за получени наложени платежи и парични преводи от И.С., разписки за прием на парични суми и електронни изявления по приемане/предаване на пратки и парични суми.

В отговор и след повторно изпратено до РУ-СДВР писмо от последното е представена справка в която информират за образувана преписка с вх. № **** по описа на РУ-СДВР по сигнал подаден за случая от А.А. - управител на „Т.К.“ ЕООД. Сочат, че е изготвена експертна справка № *** от която е видно, че И.С. не е разписвал касови ордери на „Е.Е.“ ЕООД и допълват, че преписката е изпратена в СРП с мнение за образуване на наказателно производство, откъдето информират, че възложената по случая проверката не е приключила.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуеми реквизити - данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което е редовна. Същата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физически лица с правен интерес срещу надлежни страни – юридически лице - администратори на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от Регламент ЕС 2016/679, качеството което безспорно притежават „Е.Е.“ ЕООД, „Л.Е.“ ЕООД и „Т.К.“ ЕООД.

Жалбата има за предмет злоупотреба с личните данни на жалбоподателя във връзка с получавани и изпращани от тяхно име пратки с наложен платеж.

Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от регламента предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателни по чл. 27, ал. 2 от АПК, наведено на 30.10.2019 г. заседание на КЗЛД жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподатели – И.С. и Т.С. и ответни страни – „Е.Е.“ ЕООД, „Л.Е.“ ЕООД и „Т.К.“ ЕООД.

Страните са редовно уведомени за насроченото за 04.12.2019 г. открито заседание за разглеждане на жалбата по същество. Указана им е разпределянето на доказателствената тежест в процеса, възможността да се запознаят със събраните по преписката доказателства, както и възможността да правят искания по доказателствата и да представят нови такива относими към спора.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна е допуснато извършването на почеркова експертиза на подписа положен в представените от „Л.Е.“ ЕООД разходни касови ордери № *****, в частта касаеща положен подпис от лицето И.С. За целите на последната жалбоподателят е предоставил сравнителен материал, който е изпратен в Националния институт по криминалистика (НИК).

Изготвена е графическа експертиза отразена в Протокол № 19/ДОК-286 от 25.11.2019 г., по описа на НИК, изпратена в КЗЛД с придружително писмо ППН-01-36832/03.12.2019 г., със заключение, че подписите - обект на експертизата не са положени от жалбоподателя И.С.

В хода на производството от „Е.Е.“ ЕООД са представени допълнителни доказателства и информация относима към случая, включително записи от камерите за видеонаблюдение, предоставени с писмо изх. № 7772/19.06.2019 г. по описа на дружеството на РУ-СДВР. От дружеството информират за предприети организационни и технически мерки за защита на личните данни и допълват, че е „актуализирана обучителната програма на служителите в системата на „Е.Е.“ ЕООД, касаеща задълженията за идентифициране на клиент и защита на личните данни“. Твърдят, че предвид констатираното нарушение е ограничено обработването на личните данни на г-н И.С. - клиентския картон, създаден на негово име, е служебно анулиран, а всички документи, съдържащи личните му данни са архивирани и се съхраняват в сроковете предвидените в ЗМПИП, ДОПК и ЗСЧ.

Наведено на 04.12.2019 г. открито заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят И.С. - редовно уведомен, явява се лично и чрез пълномощника си адвокат В.Н., с пълномощно по преписката, поддържа жалбата.

Жалбоподателката – Т.С. – редовно уведомена, не се явява, представлява се от И.С. и адвокат В.Н., които поддържат жалбата.

„Е.Е.“ ЕООД – редовно уведомено – не се представлява.

„Л.Е.“ ЕООД – редовно уведомено – не се представлява.

„Т.К.“ ЕООД – редовно уведомено, представлява се от А.А. с пълномощно по преписката.

Страните, поотделно, заявяват че са запознати със събраните по преписката доказателства, нямат искания по доказателства, не сочат нови доказателства.

Жалбоподателят г-н И.С. и адвокат В.Н. поддържат становище за основателност на жалбата и молят комисията да санкционира неправомерните действия на дружествата. Господин И.С. сочи, че познава Ж.Г. доколкото същите са били съседи, но категорично заявява, че няма договорни отношения с нея, не е предоставял личните си данни на същата, не я е упълномощавал да го представлява пред трети физически и/или юридически лица.

Процесуалният представител на „Т.К.“ ЕООД – не оспорва жалбата. Информира, че процесните пратки с наложен платеж са обработвани от служител на „Т.К.“ ЕООД – В.В., същият привлечен като обвиняем по образувано по случая производство в Софийска районна прокуратура, инициирано от „Т.К.“ ЕООД. Допълва, че като обвиняем по същото дело е привлечена и Ж.Г. – лицето получавало и изпращало пратки с наложен платеж от името на жалбоподателя г-н И.С., което е подписало издадените от дружеството документи касаещи пратките. Сочи, че лично е констатирал, при преглед на камерите за видеонаблюдение в обекта, извършеното нарушение от страна на г-н В.В., който „не е архивирал“ пълномощно за представителна власт на Ж.Г. Твърди обаче, че личните данни на жалбоподателя „не са изтекли“ от „Т.К.“ ЕООД, доколкото същите са въведени през 2017 г. в платформата ****, посредством която е направена регистрация на името на жалбоподателя. В допълнение уточнява, че при предоставяне на услугата в офис на дружеството задължително следва да се идентифицира лицето, поради което и счита, че „и господин В.В. носи отговорност“. Твърди, че „Т.К.“ ЕООД също е потърпевшо от случилото се.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните доказателства и наведените от страните твърдения, Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-368/09.04.2019 г. е частично основателна.

При постановяване на решението е отчетена настъпилата в периода от извършване на твърдените нарушения, респективно подаване на жалбата в КЗЛД до разглеждането ѝ по същество, промяна в правната рамка в областта на защита на личните данни и факта, че от 25.05.2018 г. се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и обстоятелството, че от 02.03.2019 г. е в сила Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни. Отчетен е и факта, че Регламент (ЕС) 2016/679 има пряко действие, а юридически факти и породените от тях последици настъпили преди прилагане на Регламента, следва да се преценяват според материалния закон, който е бил в сила към момента на тяхното възникване. В конкретният случай, при събиране на данните, такива са материалните разпоредби разписани в ЗЗЛД в редакцията преди 02.03.2019 г., с оглед обстоятелството, че събирането и употребата на данните е в период преди прилагане на Регламент ЕС 2016/679. По отношение на съхранението на личните данни на лицето относими са разпоредбите на ОРЗД доколкото се касае за обработване, което продължава и след дата от която се прилага Регламента, като е отчетен факта, че разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД кореспондира с разпоредбата на чл. 6, § 1 от Регламента и не ѝ противоречи, като и двете разпоредби вменяват задължение за законосъобразно обработване на личните данни, в случая – съхраняване, при наличие на условие за допустимост на обработването.

Предвид събраните по преписката доказателства и разпределянето на доказателствената тежест в процеса се установи, че същата е неоснователна и недоказана по отношение на жалбоподателката Т.С., доколкото липсват доказателства за обработване на личните данни на последната от страна на „Е.Е.“ ЕООД, „Л.Е.“ ЕООД и „Т.К.“ ЕООД, като следва да се отбележи, че твърденията в обратна насока са оспорени от дружествата.

Жалба е основателна по отношение на жалбоподателя И.С.

От събраните по преписката доказателства се установи, че личните данни на г-н И.С. в обем от три имена и единен граждански номер са обработвани от „Е.Е.“ ЕООД, „Л.Е.“ ЕООД и „Т.К.“ ЕООД незаконосъобразно, без наличието на условие за допустимост на обработването. За последното свидетелстват изготвената по случая експертиза отразена в Протокол № 19/ДОК-286 от 25.11.2019 г., по описа на НИК, експертната справка № *** по описа на РУ-СДВР, както и резултатите от извършената по случая вътрешна проверка от страна на „Е.Е.“ ЕООД и предприетите от същото последващи действия, както и приложения по преписката видеоматериал и представените епикризи, последните свидетелстващи, че в процесния период лицето е било настанено в болнично заведение. Безспорно е, че личните данни на жалбоподателя са обработени без знанието и съгласието му и без наличие на валидни договорни отношения между страните. Обработването не е извършено в изпълнение на нормативно установено задължение, не е необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, нито за изпълнение на задача в обществен интерес или за упражняване на правомощия, предоставени на администратор със закон, както и за реализиране на законните интереси на администратор, които да са преимуществени пред интересите на физическото лице.

Доколкото се касае за различни форми на обработване на лични данни, а именно събиране, употреба и съхранение следва да се отбележи, че по отношение събирането на лични данни осъществено в периода януари – февруари 2018 г. от „Л.Е.“ ЕООД и в периода декември 2017 г. – февруари 2018 г. от „Т.К.“ ЕООД, като относими следва да се разглежда материално правната норма на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, към настоящия момент отменена, но действаща към дата на нарушенията – събирането на данните. В тази връзка следва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.) кореспондира на разпоредбата на чл. 25 от Регламента и не ѝ противоречи.

Във връзка с горното по отношение на събирането на лични данни на жалбоподателя от „Т.К.“ ЕООД на 17.10.2017 г., 19.12.2017 г., 03.01.2018 г., 05.01.2018 г., 10.01.2018 г., 19.01.2018 г., 05.02.2018 г., 07.02.2018 г. и 09.02.2018 г. и употребата им за регистрирани на изпращани и получавани от името на г-н И.С. куриерски пратки, чрез „Е.Е.“ ЕООД, с наложен платеж, комисията счита, че е налице нарушение от страна на „Т.К.“ ЕООД на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.) доколкото се касае за неправомерно обработване – събиране на лични данни, същото в резултат на непредприети от дружеството технически и организационни мерки за защита на личните данни, респективно за индивидуализиране на подателя и получателя на пратките. Безспорно е и по преписката са налични разписани правила относно обработването, в това число и събирането на данни на клиенти и тяхната индивидуализация при ползване на конкретните услуги, но доказателства по преписката свидетелстват, че същите системно не се спазват от дружеството и са по-скоро формални. Поради тази причина и предвид обстоятелството, че от нарушението са настъпили вреди за жалбоподателя и същото е нееднократно, а многократно и системно доколкото се касае за обработване на данните 9 пъти в рамките на 5 месеца, комисията счита за целесъобразно да ангажира административно-наказателната отговорност на „Т.К.“ ЕООД и на последното да се наложи имуществена санкция. Следва да се отбележи, че доколкото г-н В.В. е служител на дружеството, то именно „Т.К.“ ЕООД носи административно-наказателна отговорност за действията му по събиране на личните данни на жалбоподателя и тяхната употреба за регистриране и предоставяне на услугите с наложен платеж.

Безспорно е, че данните на жалбоподателя са обработени, в хипотеза на съхранение от „Е.Е.“ ООД, в качеството му на клиент на дружеството във връзка с посочените по-горе услуги за изпращане и получаван на пратки с наложен платеж. Същото е без правно основание, факт който се признава

и от дружеството, и е незаконосъобразно, в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.), респективно чл. 6, § 1 от Регламент ЕС 2016/679 доколкото липсва условие за допустимост/законосъобразност на обработването с оглед обстоятелството, че е безспорно установено, че данни са обработени без знанието и съгласието на жалбоподателя и без наличие на валидни договорни отношения между страните.

Макар данните да са събрани не от „Е.Е.“ ЕООД, а от „Т.К.“ ЕООД, за първото дружество не е отпаднало, а напротив, е налице задължение да обработва – съхранява същите при наличие на условие за допустимост/законосъобразност на обработването, каквото не е налице в конкретния случай. Следва обаче да се отбележи, че след като е уведомен за жалбата, администраторът „Е.Е.“ ЕООД е действал добросъвестно - предприел е действия за установяване и прекратяване на нарушението, като е уведомил и компетентните органи сезирани със случая – НАП и КЛЗД, санкционирал е поведението на търговския си партньор „Т.К.“ ЕООД, предложил е и финансово обезщетение на жалбоподателя за причинените от нарушението неимуществени вреди – „безпокойство“, а клиентския картон, създаден на името на г-н И.С. е служебно анулиран. Ограничил е обработването на личните данни на г-н И.С. - всички документи, съдържащи личните му данни са архивирани и се съхраняват в сроковете и за целите предвидените в ЗМПП, ДОПК и ЗСЧ. Предвид горното и съпричастността на „Т.К.“ ЕООД към нарушението, комисията квалифицира тези действия на администратора „Е.Е.“ ЕООД като смекчаващи, при определяне на наложената на дружеството корективна мярка, и предвид констатираното нарушение и дейността на дружеството счита за целесъобразно и ефективно налагането на мярка по чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламента – разпореждане да съобрази обработването на лични данни с разпоредбите на Регламент ЕС 2016/679, включително, но не само с тези по чл. 6, § 1 от него. В тази връзка и като счита за целесъобразно указва на „Е.Е.“ ЕООД, че следва да извършва регулярни проверки, включително, но не само, да прави риск-анализ на клиентите си по определени критерии, както и да извършва проверки на място в офисите на търговските си партньори, както и да провежда обучения на служителите си свързани с обработване на лични данни, доколкото въвеждането на такива механизми биха могли да доведат до предотвратяване на нарушенията и/или установяването им на много по-ранен етап.

Комисията намира жалбата е основателна и по отношение и на „Л.Е.“ ЕООД. Безспорни са доказателства, че дружеството е обработвало, в условията на събиране на лични данни в периода 19.12.2017 г. до февруари 2018 г., а и към момента на произнасяне, обработва - съхранява лични данни на жалбоподателя като клиент, ползвал на услугите на дружеството, изпращач на дрехи и материали чрез услуги с наложен платеж. Приложената по преписката експертиза свидетелства, че обработването е незаконосъобразно в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.), респективно чл. 6, § 1 от Регламент ЕС 2016/679 доколкото липсва условие за допустимост/законосъобразност на обработването с оглед обстоятелството, че е безспорно установено, че данни са обработени без знанието и съгласието на жалбоподателя и без наличие на валидни договорни отношения между страните. Обработването не е извършено в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, не е необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, нито за изпълнение на задача в обществен интерес или за упражняване на правомощия, предоставени на администратора със закон, както и за реализиране на законните интереси на администратора, които да са преимуществени пред интересите на физическото лице.

От нарушението са произтекли вреди за жалбоподателя и предвид обстоятелството, че се касае не за еднократно, а за системно нарушение на етапа на събиране на личните данни – а именно 7 пъти в рамките на три месеца, а именно на 29.12.2017 г., 08.01.2018, 12.01.2018 г., 22.01.2018 г., 07.02.2018 г., 09.02.2018 г. и 12.02.2018 г., Комисията счита, че дружеството не е предприело необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на физическото лице от неправомерно обработване, в резултат на което са нарушени правата на лицето сезирало КЗЛД. В тази връзка комисията счита за целесъобразно и ефективно налагането на имуществена санкция на „Л.Е.“ ЕООД за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.), последната разпоредба относима

по аргумент на чл. 142 от АПК, доколкото нарушенията – събирането на данните са извършени в периода преди прилагане на Регламента, като следва да се отбележи съставомерността на деянието и по Регламент ЕС 2016/679.

По отношение на съхранението на лични данни на жалбоподателя в качеството му на клиент на дружеството, какъвто безспорно се установи, че не е по отношение на процесните пратки, и доколкото обработването за тези цели е незаконосъобразно и без наличие на условие за допустимост по чл. 4, ал. 1 (отм.) ЗЗЛД, респективно чл. 6, § 1 от Регламента, Комисията като взе предвид дейността на дружеството счита за целесъобразно и ефективно налагането на мярка по чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламента - разпореждане да съобрази обработването на лични данни с разпоредбите на Регламент ЕС 2016/679, включително, но не само с тези по чл. 6, § 1 от него. В тази връзка и като счита за целесъобразно указва на „Л.Е.“ ЕООД, че следва да извършва регулярни проверки, включително, но не само, да прави риск-анализ на клиентите си, а също и на служителите си, по определени критерии, да провежда обучения на служителите свързани с обработване на лични данни, доколкото въвеждането на такива механизми биха могли да доведат до предотвратяване на нарушенията и/или установяването им на много по-ранен етап. В допълнение към това счита за целесъобразно, доколкото е безспорно доказано, че жалбоподателят не е клиент на дружеството по повод процесните пратки, да укаже на администратора, че следва да ограничено обработването на личните му данни, като унищожи/анулира клиентския картон, създаден на негово име, и да архивира и съхранява всички документи съдържащи личните му данни само за целите и сроковете предвидените в ЗМПИП, ДОПК и ЗСЧ.

Комисията счита, че по отношение на констатираните нарушения на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (отм.) налагането на различна от посочената в чл. 58, ал. 2, буква „и“ от Регламента корективна мярка – имуществена санкция, е нецелесъобразно в случая, като следва да се отбележи, че мерките по чл. 58, § 2, буква „а“, „в“, „д“, „е“, „ж“ и „й“ са неприложими поради естеството на нарушенията и тения интензитет. В конкретния случай имуществената санкция по член 58, параграф 2, буква „и“ от Регламента, се явява най-целесъобразна, ефективна, възпираща и пропорционална за защита на законовия обществен интерес. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в закона и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс.

Съобразявайки целта на наказанието, което следва да има възпираща и предупредителна функция, естеството и тежестта на наказанието, обществените отношения които засяга, категориите лични данни засегнати от нарушението, Комисията счита, че с оглед принципа на пропорционалност между тежестта на нарушението и размера на наказанието, наложените имуществени санкции следва да са в размер на 5 000 лева – размер много под средния минимум предвиден в Регламента за тези нарушения, същия предвиден и в нормата на чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД за нарушение на чл. 23 от ЗЗЛД.

При определяне на размерът на имуществените санкции и в съответствие с условията по чл. 83, ал. 2 от Регламента, Комисията съобрази, че макар нарушенията да са първи за администраторите „Т.К.“ ЕООД и „Л.Е.“ ЕООД и да касаят нарушение на правата на едно лице, същите са с висока степен на обществена опасност. Като утежняващи обстоятелства при определяне на размерът на санкцията комисията взе предвид, че се касае за системни, а не за еднократни нарушения, както по отношение на „Т.К.“ ЕООД, така и по отношение на „Л.Е.“ ЕООД. Нарушенията са довършени с акта на извършването и са неотстраними, а същите са станали известни на КЗЛД, а и на дружествата, в следствие сезирането на Комисията от потърпевщото лице. Като утежняващо обстоятелство е отчетен и факта, че данните са използвани за създаване на финансова и договорна обвързаност на лицето, както и че се касае за неправомерно обработване и на единен граждански номер – специален идентификатор. Обстоятелствата по чл. 83, ал. 2, буква „б“ и „и“ от Регламента са неотнормими доколкото се касае за администратори на лични данни – юридически лица, които не формират вина, а към момента на

извършване на нарушенията одобрени кодекси за поведение, респективно одобрени механизми за сертифициране не са въведени.

Съобразявайки целта на наказанието, което следва да има възпираща и предупредителна функция, естеството и тежестта на нарушението, обществените отношения които засяга, категориите засегнати лични данни, Комисията счита, че наложените корективни мерки и санкция по вид и размер безспорно отговарят на търсените от ЗЗЛД и Регламент 2016/679 ефективност и възпиращ ефект, като в същото време не нарушава принципа на пропорционалност и изискването за съразмерност.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба ППН-01-368/09.04.2019 г. за неоснователна, в частта касаеща твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката Т.С.

2. Обявява жалба за основателна, в частта касаеща твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя И.С.

3. На основание чл. 83, § 4, буква „а“ във връзка с чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламент ЕС 679/2016 налага на „Т.К.“ ЕООД с ЕИК *****, административно наказание – имуществена санкция в размер на 5 000 лв. (пет хиляди лева) за обработване – събиране на личните данни на жалбоподателя в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (отменен), респективно чл. 25, ал. 1 от Регламент ЕС 2016/679, а именно - предприети технически и организационни мерки.

4. На основание чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламента и за обработване – съхранение на личните данни на жалбоподателя в нарушение на чл. 6, § 1 от Регламент ЕС 2016/679 издава на „Е.Е.“ ЕООД с ЕИК ***, разпореждане да съобразява обработването на лични данни с разпоредбите на Регламент ЕС 2016/679, включително, но не само, с тези по чл. 6, § 1 от него. В тази връзка и като счита за целесъобразно указва на „Е.Е.“ ЕООД, че следва да извършва регулярни проверки, включително, но не само, да прави риск-анализ на клиентите и служителите си по определени критерии, да извършва проверки на място в офисите на търговските си партньори, както и да провежда периодични обучения на служителите свързани с обработване на лични данни, доколкото въвеждането на такива механизми биха могли да доведат до предотвратяване на нарушенията и/или установяването им на много по-ранен етап.

5. На основание чл. 83, § 4, буква „а“ във връзка с чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламент ЕС 679/2016 налага на „Л.Е.“ ЕООД с ЕИК ***, административно наказание – имуществена санкция в размер на 5 000 лв. (пет хиляди лева) за обработване – събиране на личните данни на жалбоподателя в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (отменен), респективно чл. 25, ал. 1 от Регламент ЕС 2016/679, а именно - предприети технически и организационни мерки.

6. На основание чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламента и за обработване на личните данни на жалбоподателя в нарушение на чл. 6, § 1 от Регламент ЕС 2016/679 издава на „Л.Е.“ ЕООД с ЕИК ***, разпореждане да съобразява обработването на лични данни с разпоредбите на Регламент ЕС 2016/679, включително, но не само, с тези по чл. 6, § 1 от него. Указва на дружеството, че следва да извършва регулярни проверки, включително, но не само, да прави риск-анализ на клиентите и служителите си по определени критерии, да провежда периодични обучения на служителите свързани с обработване на лични данни, доколкото въвеждането на такива механизми биха могли да доведат до предотвратяване на нарушенията и/или установяването им на много по-ранен етап. В допълнение указва на администратора, че следва да ограничени обработването на личните данни на жалбоподателя, като унищожи/анулира клиентския картон, създаден на негово име, и да архивира и съхранява всички документи съдържащи личните му данни само за целите и сроковете предвидените в ЗМПП, ДОПК и ЗСЧ.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложените наказания следва да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601, BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-93/2019 г.

София, 21.02.2019 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател, Венцислав Караджов и членове: Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 12.12.2019 г. и обективизирано в протокол № 50/12.12.2019 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба с рег. № ППН-01-93/28.01.2019 г., подадена от В.М. срещу *финансова институция (Ф.И.) и пощенски оператор (П.О.)*. _

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег. № ППН-01-93/28.01.2019 г., подадена от В.М., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни.

В жалбата е посочено, че на 14.11.2018 г. г-жа В.М. е посетила офис на Ф.И. и е попълнила заявление за прекратяване на договор, като е приложила копие от лична карта (вярно с оригинала и подпис) и копие от банковата сметка, с подпис и печат от банката. Описано е, че правилата на дружеството са такива, че жалбоподателката е изпратила описаните документи с препоръчано писмо с обратна разписка към клон на Ф.И., с адрес ***.

На 19.11.2018 г. г-жа В.М. е получила обратна разписка, от която е видно, че дружеството е получило писмото на 16.11.2018 г.

Месец по – късно след като на жалбоподателката не била изплатена сума по договор, тя се обадила в офиса на Ф.И., от където получила информация, че служителят, който отговаря за пощата е уволнен и за да получи сумата, тя трябва да попълни заявлението отново и да изпрати отново копия от лична карта и банкова сметка.

Моли за съдействие от Комисията, тъй като се притеснява, че не може да открие описаните документи и някой може да злоупотреби с данните, от първоначално изпратените копие от лична карта и банкова сметка.

С писмо изх. № ППН-01-93#2/14.03.2019 г. Ф.И. е уведомено на основание разпоредбата на чл. 26 от АПК за образуването административно производство и на дружеството е предоставена възможност за изразяване на становище и предоставяне на относими към случая доказателства.

В становището е изложена теза, че заявлението на жалбоподателката е било получено в Дружеството през месец януари 2019 год. на място в офис на Дружеството и се съхранява в съответствие с изискванията на европейското и на българското законодателство по защита на личните данни и вътрешните правила и процедури на Дружеството за законосъобразно обработване и защита на личните данни.

Становището по отношение на твърдението, изложено в жалбата, че служител на Дружеството е приел пощенската пратка, изпратена от Жалбоподателката през месец ноември 2018 год., подписвайки известието за доставяне (обратната разписка), е, че това твърдение е невярно и неоснователно. Описано е, че към месец ноември 2018 год., в град С., в Ф.И. не е имало служител с фамилия М.. Посочено е още, че от представените към жалбата доказателства, а именно: „Известие за доставяне с баркод №**** е видно, че лицето посочено като получател на пратката - М., не е посочило в какво качество (като какъв служител на Дружеството) е приел пощенската пратка и е подписал известието за доставяне (обратната разписка). Наред с това подчертават, че разглежданото известие за доставяне не съдържа подпис на лицето, получило пощенската пратка, и не удостоверява, че именно сочените от жалбоподателката документи, съдържащи лични данни, са били в пощенския плик с баркод № ****.

Информират, че проведеното от Дружеството разследване не е установило други факти и обстоятелства от значение за случая, поради което към настоящия момент не можем да предоставим повече информация за целите на административното производство.

С писмо изх. № ППН-01-93#1/14.03.2019 г. П.О. са уведомени за образуваното административно производство и на дружеството е предоставена възможност за изразяване на становище и предоставяне на относими към случая доказателства.

В отговор е депозирано становище, в което е посочено, че препоръчана пратка с известие за доставяне (ИД) и баркод № ****, с подател В. В.М., гр. П. и получател Ф.И. е постъпила за доставка в пощенска станция ***. Същият ден е предадена за доставка на адрес.

Препоръчана пратка с ИД и баркод № **** е доставена същия ден на адреса на получателя срещу подпис в Опис и направено вписване - „М.“ - охранител.

Информират, че от м. ноември 2018 г. достъпът до фирмите в сградата на адрес *** е бил ограничен за външни лица. Пощенските раздавачи от ПС **** са доставяли пратките с получател Ф.И., на охранителя на сградата - г-н М..

С ограничаването на достъпа, пощенският оператор е поставен извън 3-те възможни хипотези на т. 44. „а“, „б“ и „в“ от „Общи условия на договора с потребителите на универсалната пощенска услуга и пощенски парични преводи, извършвани от П.О.“.

Сочат, че по данни от жалба, няма безспорни доказателства, че пратката не е предадена от охранителя на служител на Ф.И.. Самият факт, че пратката е търсена по бюрото на уволнения служител, но не е намерена, не означава, че не е стигнала по предназначение. Липсата на информация да е извършена проверка в деловодната система за регистриране на входящата поща, както и от застрахователя, но по никакъв начин не опровергава безспорната доставка на процесната пратка, макар и с известни отклонения от правилата, предизвикани от въведения рестриктивен режим за достъп.

От **охранителна форма (О.Ф.)** е изразено становище, че в периода от октомври до 26.07.2019 г. на обект на Ф.И., находящ се в гр. ***** е работел охранител с фамилията М., като всички охранители са инструктирани да не приемат пратки, а от длъжностната характеристика е видно, че не му е възлагано такова задължение.

Разглежданата жалба е съобразена в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 28, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Жалбата е подадена в срока по пар. 44, ал. 2 от Преходните и заключителните разпоредби

на ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежни страни –администратори на лични данни по смисъла на чл. 4, пар. 7 от Общия регламент ЕС 2016 /679, предвид обстоятелството, че последните сами определят целите и средствата за обработване на лични данни.

Предвид гореизложеното и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателните по чл. 27, ал. 2 от АПК жалбата е обявена за допустима. Административният орган действа при служебно начало за изясняване на релевантни факти и обстоятелства. Правомощието на КЗЛД е спазването на ЗЗЛД (на разпоредбата на чл. 12 от ЗЗЛД). Да се произнася след сезиране от физически лица сочи неприложимост на диспозитивното начало при осъществяване на дейността на Комисията. Уточняването на субекта на нарушението е в правомощията на органа с оглед събраните доказателства по преписката. В конкретния случай жалбата, подадена от В.М. е насочена срещу пасивнолегитимирана страна – срещу Ф.И. В изпълнение на принципа на служебното начало и с оглед събраните по административната преписка доказателства, служебно от органа са конституирани като страни в административното производство, жалбоподател, В.М. и ответни страни – Ф.И., П.О. и заинтересована страна О.Ф., в качеството на администратори на лични данни. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество на 12.12.2019 г., за което страните са редовно уведомена и им е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса.

Съгласно чл. 10, ал. 1 във връзка с чл. 38 от Закон за защита на личните данни, при сезирането ѝ Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 4, пар. 1, т. 1 от Регламента „лични данни” означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни”); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

По административната преписка безспорно е установено, че г-жа В.М. е изпратила пратка до дружеството – получател, Ф.И., на адрес: ***** чрез П.О. Видно от известие за доставяне *****, пратката е получена от лице с фамилия М. на 16.11.2018 г.

По административната преписка е установено, че служител с фамилия М. е бил назначен на длъжност охранител към О.Ф. в периода от октомври до юли 2019 г. Видно от предоставената от дружеството длъжностна характеристика на охранителите не е възлагано задължение за приемане на пратки. От предоставените по административната преписка се установи, че О.Ф. със заповед № **** са забранили на охранителите да приемат писма и колети с адресат, представител на възложителя/ клиента или негов служител, без изрично разрешение на ИФО.

Безспорно установено е, че писмото, изпратено от жалбоподателката, като подател, до Ф.И., като получател, е с препоръчана пратка, с известие за доставяне и баркод № ****, услуга предоставяна от П.О..

Безспорно е, че препоръчана пратка с известие за доставяне и баркод № **** е доставена на лице, различно от получателя.

Следва да се посочи, че съгласно чл. 43, б. „а“ от Общите условия на договора с потребителите на универсалната пощенска услуга и пощенските парични преводи, извършвани от П.О., е посочено, че доставянето на препоръчаните пощенски пратки, пощенски колети и паричните преводи се извършва лично на получателя срещу подпис. Получателят се легитимира с документ за самоличност. За доказване доставянето на препоръчани пощенски пратки, колетни пратки и парични преводи, в служебните формуляри се отразяват трите имена, адрес и ЕГН на получателя.

От проведеното открито заседание на Комисията се установи, че от П.О. не е направена вътрешна проверка по случая, както и че е установена практика за връчване на пратки на лица, различни от посочените за получатели.

Предвид изложеното Комисията счита, че жалбата е основателна по отношение на П.О. за нарушение на принципа, регламентиран с разпоредбата на чл. чл. 5, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, личните данни да се обработват по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност.

Комисията разполага с оперативната самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, пар 2 от Регламент 679/2016 г. да упражни. В конкретния случай корективните мерки по букви „а“ – „з“ и буква „й“ на чл. 58, параграф 2 от Регламента са приложими. Преценката се основава на целесъобразност и ефективност на решението при отчитане на особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретно физическо лице – субект на данни, като и на обществения интерес. Комисията при определяне на корективното правомощие взе предвид факта, че нарушението е първо за администратора, съобрази факта, че настоящия случай се касае за връчване на препоръчана пратка, за което реда и изискванията са завишение спрямо не препоръчаните писма, отчете и факта, че от П.О. не е направена вътрешна проверка по случая, както и обстоятелството, че от П.О. е установена практика за връчване на пратки на лица, различни от посочените за получатели. Комисията при определяне на вида санкция се съобрази и с обстоятелството, че П.О. не попада в определението за малко и средно предприятие, определено с разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Закона за малките и средни предприятия. Предвид всичко изложено Комисията счита, че е целесъобразно и ефективно на П.О. да бъде издадено разпореждане по чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

Предвид изложеното и на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента и чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Остава жалба с рег. № ППН-01-93/28.01.2019 г., подадена от В.М. без уважение като неоснователна по отношение на *финансовата институция и охранителната фирма*.

2. Обявява жалба с рег. № ППН-01-93/28.01.2019 г. за основателна по отношение на *пощенския оператор* за нарушение на чл. 5, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, личните данни да се обработват по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност.

3. На основание чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 издава разпореждане на администратора *пощенски оператор* да приведе правилата си по обработване на лични данни в съответствие с Регламента и да обучат служителите, които извършват доставка на препоръчани пратки, съгласно универсалната услуга.

4. Срок за изпълнение на разпореждането – три месеца от влизането на решението в сила, след което да уведоми комисията за изпълнението като представи съответните доказателства.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-221/2019
София, 21.02.2020 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: членове – Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 22.01.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679, разглежда жалба рег. № ППН-01-221/01.03.2019 г., подадена от М.С.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателката информира, че живее в гр. ***. Някои от съседите ѝ пожелали да се монтират видеокамери вътре в коридорите на всеки от етажите на жилищния блок. Част от съседите не били съгласни с това решение. Въпреки несъгласието на всички живущи, камера била поставена във входа на блока, над стълбите и електрическото табло.

Въпросната камера се наблюдава от Л.М., който е служебен домоуправител чрез фирмата си „К.К.“ ЕООД.

Г-жа М.С. счита, че етажната собственост не е взела официално решение за поставяне на камерата, защото не е оповестен протокол, от който да е видно, че има взето такова решение. Нейни съсъди, които не били съгласни с поставянето на камерата, поискали да им бъде предоставен протоколът от заседанието на етажната собственост, но им било отказано. Жалбоподателката счита, че взетото решение, ако въобще има такова, противоречи на Конституцията на Република България и Закона за защита на личните данни.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производството е уведомено лицето, срещу което е насочена жалбата. Предоставена е възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения. В Комисията постъпи отговор за неоснователност на жалбата.

Представяващият „К.К.“ ЕООД заявява, че като управител на етажната собственост, на 25.10.2018 г. изпълнил желанието на живущите да бъде монтирана система за видеонаблюдение в сградата. Изпълнението е вследствие от решение на общото събрание, проведено и гласувано, видно от протокол № 2/11.10.2018 г., при кворум 57%. Предвид взетото решение на представителите на етажната собственост с мнозинство 54% от присъстващите, управителят на дружеството счита, че законовото изискване е спазено.

Съгласно чл. 16, ал. 7 от ЗУЕС протоколът е бил поставен на указаните места в етажната собственост. Не са постъпили сигнали относно нередности в протокола.

Към становището е приложен Протокол № 2/11.10.2018 г. и чернова за взетото решение за монтиране на камерата.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ДВ бр. 10 от 2016 г.), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по § 44, ал. 2 от ПЗР на ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя и е насочена срещу администратор на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисията за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 и чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД разглежда жалби, подадени от субекти на данни при нарушаване на правата им по Регламент 2016/679 и ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е независим надзорен орган, който осъществява защита на лицата при обработване на техните лични данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрола по спазване на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (накратко „Регламента” или Регламент 2016/679) и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Една от задачите на КЗЛД по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 е да разглежда жалби, подадени от субекти на данни, и да разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно. Целесъобразността при разглеждане на жалбите е прецесуално развита в чл. 38, ал. 4 ЗЗЛД – когато жалбата е очевидно неоснователна или прекомерна, с решение на Комисията жалбата може да бъде оставена без разглеждане.

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Предмет на жалбата е видеонаблюдение. Видеонаблюдението по своята същност представлява съвкупност от действия – записване и съхраняване с автоматично средство – система за видеонаблюдение, която попада в понятието „обработване” по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679. Данните от системата за видеонаблюдение позволяват лицата да бъдат идентифицирани в съответствие с разпоредбата на чл. 4, пар. 1, т. 1 от Регламент 2016/679.

Във връзка с предмета на жалбата, КЗЛД възложи извършването на проверка с предмет: да се установи изградена ли е система за видеонаблюдение, какви са нейните технически параметри и обхват. Проверката установи следното:

„На посочения в жалбата адрес се намира шест етажна жилищна сграда, състояща се от четири входа, като жилището на жалбоподателката се намира на първия етаж във вход Б на проверявания обект. Констатира се, че през месец януари 2019 г., за целите на превантивна охранителна дейност е монтирана камера за видеонаблюдение след решение на общото събрание на етажната собственост. Видеокамерата е с резолюция, позволяваща идентификация на физически лица и е оборудвана със SD-карта памет, която осигурява съхранението на записи с видеокадри за срок от около един месец, след което те се изтриват по реда на тяхното постъпване. Камерата е монтирана от „К.К.” ЕООД с управител Л.М., което въз основа на сключен договор с етажната собственост е изпълнявало функциите на професионален домоуправител. Договорът е изтекъл през месец август 2019 г. и не е подновен.

Проверяващият екип установи, че към момента на проверката видеокамерата е демонтирана. По думи на Л.М. видеокамерата е била премахната от жалбоподателката с помощта на други живущи във входа на 13.10.2019 г., т.е. два месеца, след като е бил изтекъл договорът за извършване на дейности като професионален домоуправител на „К.К.” ЕООД. След този момент на адреса не се осъществява видеонаблюдение.

Л.М. е намерил видеокамерата откачена и захвърлена във входа, като картата-памет не е била взета. Л.М. е свалил информацията от картата-памет, съдържаща последните записи с видеокадри от камерата, на служебен компютър в офиса на „К.К.” ЕООД, където я съхранява към момента на проверката. На проверяващия екип са показани записите с видеокадри, на които е заснето и самото демонтиране на камерата от живущите във входа.

В обхвата на видеозаснемане на камерата са попадали входната врата на входа от вътрешната страна, както и врата към общо сервизно помещение във входа.

По твърдения на Л.М. на информационното табло във входа са били поставени информационни стикери, предупреждаващи за извършването на видеонаблюдение, които в последствие са били разлепени от живущи във входа.“

Видеонаблюдението по своята същност представлява трайно и непрекъснато обработване на лични данни. **Тъй като същото е прекратено към момента на произнасяне на органа и вече не се осъществява, обработване на лични данни не се извършва и жалбата се явява неоснователна.**

В допълнението към изложеното следва да се посочи, че по преписката е представено решение на етажната собственост за поставяне на видеонаблюдение, обективизирано в Протокол № 2 от 11.10.2018 г. Няма данни решението да е оспорено по съдебен ред по реда на ЗУЕС. КЗЛД не разполага с правомощието да прави инцидентен контрол за законосъобразност на решението на етажната собственост, предвид изрично предвидения съдебен ред, с оглед на което решението се счита за валидно.

Обработването на лични данни от администратори на лични данни, както в публичната, така и в частната сфера, е законосъобразно и допустимо, ако е налице **някое** от алтернативните правни основания, изчерпателно изброени в чл. 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679:

а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели;

б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор;

в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора;

г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице;

д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора;

е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

В разглеждания случай, преди прекратяване на видеонаблюдението същото се е осъществявало законосъобразно на основание чл. 6, параграф 1, буква „в” от Регламент 2016/679 – обработването е необходимо за спазване на законово задължение, което прилага спрямо администратора. Задължението на „К.К.“ ЕООД произтича от чл. 23, ал. 1, т. 1 от ЗУЕС, съгласно който управителят на етажната собственост организира изпълнението на решенията на общото събрание. Както беше посочено, представено е решение на етажната собственост за поставяне на видеонаблюдение, което не е оспорено по предвидения в ЗУЕС ред.

Така мотивирана и на основание чл. 38, ал. 4 от ЗЗЛД във връзка с чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя жалба рег. № ППН-01-221/01.03.2019 г., подадена от М.С. срещу „К.К.” ЕООД, без разглеждане като очевидно неоснователна.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд Враца.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-229/2019
София, 21.02.2020 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Мария Матева и Веселин Целков, на проведено на 12.12.2019 г. заседание, на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 разгледа по основателност жалба рег. № ППН-01-229/05.03.2019 г., подадена от М.М. срещу ЕТ „С.Ч.“.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

На 28.02.2019 г. жалбоподателят направил справка с ПИК код чрез електронните услуги на НАП и установил, че има регистриран трудов договор на 27.02.2019 г. с работодател ЕТ „С.Ч.“.

Г-н М.М. заявява, че не е подавал заявление за започване на работа в тази фирма, не е получавал и насочващо писмо от Бюрото по труда.

Жалбоподателят моли да бъде разпоредена проверка на търговеца откъде, как и защо е решил да злоупотребява с личните му данни.

Към жалбата е приложена справка за актуално състояние на трудовите договори към дата 28.02.2019 г.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производството е уведомено лицето, срещу което е насочена жалбата. Предоставена е възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения. В Комисията постъпи отговор от ЕТ „С.Ч.“.

Едноличният търговец заявява, че г-н М.М. е бил безработен, поради което го поканил да започне работа в неговата фирма. Същият приел и сам предостаил ЕГН и три имена, за да бъде изготвен трудовият му договор. Още същия ден се изготвил договорът и жалбоподателят бил поканен в офиса на фирмата да го подпише, но същият се отнесъл несериозно и не отишъл. Междувременно, без г-н Ч. да очаква, че жалбоподателят няма да отиде, подал информация в ТД на НАП, изискваща се по чл. 62, ал. 5 от КТ. След изтичането на законовия срок служителят не се явил за сключване на трудовия договор, не се явил да започне работа, поради което едноличният търговец бил принуден да заличи подадената в НАП информация.

Г-н Ч. заявява, че няма откъде да да е взел личните данни, ако лицето само не ги е предоставило. Освен това няма интерес да го назначава на работа без негово знание и съгласие, тъй като като работодател ще му дължи трудово възнаграждение и осигуровки, без да престира труд.

Предвид изложените твърдения, от НАП е изискана справка за подадени уведомления по реда на чл. 62, ал. 5 от КТ. Справката сочи, че има уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ, подадено от ЕТ „С.Ч.“ на 27.02.2019 г. и уведомление за заличаване от 05.03.2019 г.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (редакция ДВ бр. 10 от 2016 г.), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя и е насочена срещу администратор на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисията за защита на личните данни, която съгласно правомощията си

по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 и чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД разглежда жалби, подадени от субекти на данни при нарушаване на правата им по Регламент 2016/679 и ЗЗЛД.

На проведено на 23.10.2019 г. закрито заседание на Комисията жалбата е обявена за допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател М.М. и ответна страна ЕТ „С.Ч.”. За 27.11.2019 г. е насрочено открито заседание за разглеждане на спора по същество, което е пренасрочено за 12.12.2019 г., за което страните са редовно уведомени.

На проведеното заседание страните не се явяват, не се представляват.

При така установеното Комисията разглежда жалбата по същество, като я приема за основателна въз основа на следното:

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Чл. 62, ал. 3 от КТ предвижда, че: „В тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в седемдневен срок от неговото прекратяване работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.” В ал. 5 на същата разпоредба е предвидено, че данните, които се съдържат в уведомлението, се определят с наредба на министъра на труда и социалната политика – Наредба № 5 от 29 декември 2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от кодекса на труда (Наредбата). Съгласно чл. 5, т. 2 от Наредбата в уведомлението на работодателя следва да са посочени три имена и единен граждански номер на работника или служителя. В приложение № 1 към чл. 1, ал. 1 от Наредбата е утвърден и образец на уведомлението.

Лични данни означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано (чл. 4, т. 1 от Регламент 2016/679). Имената и единният граждански номер на физическото лице имат качеството „лични данни” съобразно посочената разпоредба, тъй като чрез тях лицето може да бъде безспорно идентифицирано.

От изисканата в хода на административното производство справка от Национална агенция за приходите се установи, че администраторът ЕТ „С.Ч.“ е използвал личните данните на жалбоподателката в обем три имена и единен граждански номер, като на 27.02.2019 г. е подал в НАП уведомление на основание чл. 62, ал. 3 и 5 от КТ за сключен трудов договор, като няколко дни по-късно – на 05.03.2019 г., е подал уведомление за заличаването му, което представлява обработване на личните данни по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламент 2016/679.

В чл. 6, параграф 1 от Регламент 2016/679 са определени условията, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физическите лица следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

В чл. 62, ал. 1 КТ е предвидена писмена форма за действителност на трудовия договор. С оглед обстоятелството, че не са представени доказателства за сключването на регистрирания в НАП трудов договор – т.е. подписан от работодателя и работника/служителя, се налага извод, че не е налице съгласие като условие за допустимост на обработването на лични данни по чл. 6, параграф 1, буква „а” от Регламент 2016/679 и необходимост за обработване за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице е страна по смисъла на чл. 6, параграф 1, буква „б” от Регламент 2016/679. Не е приложимо и основаниято по чл. 6, параграф 1, буква „в” от Регламент 2016/679 – за спазване на законовото задължение по чл. 62, ал. 3 КТ, което се прилага спрямо работодателя, тъй като такова качество не е доказано да притежава администратора спрямо жалбоподателя. **Срокът за подаване на уведомлението започва да тече от сключване или изменение на трудовия договор, което изисква подписването му от двете страни – работодател и работник/служител.**

Останалите основания по чл. 6, параграф 1, букви „г“-„е“ също не са налице – обработването не е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; обработването не е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; обработването не е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна с преимущество пред интересите или основните права и свободи на субекта на данните.

С оглед изложеното, личните данни са обработени без основание – нарушение на чл. 6, параграф 1 от Регламент 2016/679.

При така констатираното нарушение жалбата следва да бъде уважена. Комисията разполага с оперативна самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективни правомощия по чл. 58, пар. 2 от Регламент 2016/679 да упражни. Преценката се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане на особеностите на всеки конкретен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, пар. 2, без тази по буква „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят или да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне дължимото поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ по чл. 58 пар. 2, буква „и“ има санкционен характер. При прилагането на подходящата корективна мярка по член 58, пар. 2 от Регламента се взема предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, както и всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Оценката за това какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки отделен случай отразява и целта, преследвана с избраната корективна мярка – предотвратяване или преустановяване на нарушението, санкциониране на неправомерното поведение или и двете, каквато възможност е предвидена в чл. 58, пар. 2, буква „и“ от Регламент 2016/679.

Констатираното нарушение е първо за администратора, което е смекчаващо отговорността обстоятелство. Освен това уведомлението за заличаване на трудовия договор е изпратено в НАП само 6 дена след уведомлението за сключване, което потвърждава и изложеното в становището. Тези действия водят и до предотвратяване на евентуални негативни последици за жалбоподателя, произтичащи от трудово, осигурително, данъчно и др. естество.

Предвид посочените смекчаващи обстоятелства, на администратора на лични данни следва да бъде корективна мярка по чл. 58, пар. 2, буква „б“ от Регламент 2016/679 – официално предупреждение за извършеното нарушение, която има за цел да предотврати бъдещи нарушения, като укаже на администратора какво е дължимото поведение – първо се подписва трудовият договор от работодател и работник, а след това се изпраща уведомлението в НАП.

Така мотивирана и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № ППН-01-229/05.03.2019 г., подадена от М.М. срещу ЕТ „С.Ч.“, за основателна;

2. На основание чл. 58, параграф 2, буква „б“ от Регламент 2016/679 отправя официално предупреждение до администратора на лични данни ЕТ „С.Ч.“ за операция по обработване на лични данни, която е нарушила чл. 6, параграф 1 от Регламент 2016/679.

Решението може да бъде оспорено в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд – Смолян.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЯ ПО ИСКАНИЯ

**РЕШЕНИЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № НДМСПО-01-315/2019 год.
гр. София, 10.02.2020 г.

ОТНОСНО: *Искане за издаване на разрешение за предоставяне на лични данни на физически лица на основание чл. 106, ал. 1, т. 1 и т. 3 от Закона за гражданската регистрация на „К.Б.“ АД.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: председател – Венцислав Караджов и членове Цанко Цолов и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 05.02.2020 г., разгледа искане с вх. № НДМСПО-01-315/22.10.2019 г. от изпълнителния директор на „К.Б.“ АД (Дружеството) – г-н Т.Ч. В писмото си г-н Т.Ч. информира, че в изпълнение на вменените на Дружеството задължения по чл. 73, ал. 1 от Закона за доходите на физическите лица (ЗДФЛ) е изготвена справка по образец за изплатените през годината доходи и за удържания през годината данък и задължителни осигуровки. При подаване на тази справка към Националната агенция за приходите е било установено, че за четиридесет от миноритарните акционери на Дружеството е налице несъответствие в единните граждански номера. Единните граждански номера, с които дружеството разполага, са му предоставени от „Централен депозитар“ АД (ЦДАД), който поддържа книгата на акционерите на Дружеството. Уточнява се, че този порок в декларацията възпрепятства подаването на данни към НАП за изплатен данък върху разпределен дивидент на акционерите, поради което Дружеството е сезирало същата агенция със запитване по случая.

От приложения към настоящата преписка отговор е видно, че НАП, по силата на чл. 81, ал. 1, т. 1-4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), идентифицира физическите лица по три имена и ЕГН и че отговорността за идентифицирането на лицата, фигуриращи в подадената декларация е в тежест на подателя. НАП изтъква също, че Дружеството, като платец на дохода, следва да предприеме необходимите действия за идентифицирането на лицата, на които е изплатило дохода от дивиденди и ликвидационни дялове по чл. 38, ал. 1 от ЗДФЛ и в последствие да подаде коригираща справка към НАП по чл. 73, ал. 1 от същия закон.

В изпълнение на така дадените указания, Дружеството е сезирало „Централен депозитар“ АД, с молба за актуализиране на ЕГН на идентифицираните 40 физически лица акционери на Дружеството. В свой отговор „Централен депозитар“ АД (ЦДАД) посочва, че всички промени в идентификационни данни на притежатели на финансови инструменти се извършват по реда на чл. 174 от Правилника на ЦДАД, като се подчертава, че по смисъла на чл. 133, ал. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) достъп на притежатели на безналични финансови инструменти до регистрите на ЦДАД е възможен единствено чрез лицензиран от Комисията за финансов надзор инвестиционен посредник, при това само по отношение на притежаваните от самото лице финансови инструменти и до сделки, по които същото е страна. В заключение се обръща внимание, че ЦДАД няма връзка с регистър ЕСГРАОН и се твърди, че няма правно основание да прави корекции в данните без изричното съгласие на притежателя на финансови инструменти.

С цел преодоляване на невъзможността за получаване на коректни данни от ЦДАД, Дружеството се обръща за съдействие към Министерство на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ) с молба за предоставяне на достъп до данните на сгрешените акционери и актуализиране на техните ЕГН. В отговор на тази молба, Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ (ГРАО) към МРРБ информира Дружеството, че по силата на Закона за гражданската

регистрация (ЗГР) и в частност чл. 106, ал. 1, т. 3, Дружеството може да получи достъп до данните на визираните лица въз основа на закон, на акт на съда или на разрешение на Комисията за защита на личните данни. След повторно искане от страна на Дружеството, с приложено извлечение от книгата на акционерите му, ГРАО подчертават, че предоставянето на въпросната извадка от книга на акционерите не представлява основание и не поражда задължение към ГД ГРАО за предоставянето на лични данни за лицата.

В следствие на изложеното, Дружеството сезира КЗЛД с искане за постановяване на решение по чл. 106, ал. 1, т. 3 от ЗГР, като изрично се подчертава, че Дружеството е администратор на личните данни на своите акционери и като такъв то следва да спазва принципите прогласени в Регламент (ЕС) 2016/679 – Общ регламент относно защитата на данните, като се акцентира, че обработването на изисканите 40 ЕГН попадат в полето на правните основания на чл. 6, пар. 1, б. „в“ и „е“ от Регламента – когато обработването е необходимо за спазване на законово задължение и съответно за целите на защитата на легитимния интерес на администратора. Набляга се на обстоятелството, че спрямо „К.Б.“ АД е налице задължение „личните данни да бъдат точни и при необходимост трябва да бъдат поддържани в актуален вид“ по смисъла на чл. 5, пар. 1, б. „г“ от регламента.

Правен анализ:

Дружеството, подало искането до КЗЛД, е акционерно дружество, което по смисъла на чл. 178 от Търговския закон (ТЗ) е издало безналични акции. Съгласно чл. 178, ал. 2, изр. 2 от ТЗ „Издаването и разпореждането с безналични акции се извършват по ред, установен със закон.“. По смисъла на чл. 178 от ТЗ в общия случай Дружеството би следвало да поддържа при себе си книга на акционерите в която се записват името и адресът, ЕГН/ЛНЧ или ЕИК на притежателите на поименните акции и се отбелязват видът, номиналната и емисионната стойност, броят и номерата на акциите. **В настоящия случай, обаче,** се прилага визирания в чл. 178, ал. 2 от ТЗ **специален ред**, а именно този предвиден в чл. 127 от ЗППЦК в редакцията му актуална до 23.04.2020 г., както следва:

Чл. 127. (1) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 2012 г.) **Издаването и разпореждането с безналични финансови инструменти има действие от регистрацията им в Централния депозитар.**

(2) (Изм. - ДВ, бр. 103 от 2012 г.) Централният депозитар е акционерно дружество с едностепенна система на управление и с предмет на дейност:

1. откриване и водене на сметки за финансови инструменти по ал. 1;

[...]

4. администриране на финансови инструменти, включително водене на книгите за безналични акции и облигации;

[...]

Видно от горното, ЦДАД води и поддържа книгата на акционерите от името и за сметката на Дружеството, като всяко разпоредително действие с безналичните акции се отразява в поддържаните от ЦДАД регистри. ЦДАД като част от вменената си дейност по силата на специалния закон, се подчинява на разпоредбите на Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 година за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012, съгласно който „централен депозитар на ценни книжа“ или „ЦДЦК“ означава юридическо лице, което управлява система за сетълмент на ценни книжа, посочена в раздел А, точка 3 от приложението към този регламент и предоставя най-малко още една от основните услуги, посочени в раздел А от приложението. Съгласно раздел Б на списъка с услуги от същия регламент, ЦДАД осъществява:

Раздел Б

Спомагателни услуги от небанков тип, предоставяни от ЦДЦК, които не пораждат кредитен или ликвиден риск

Предоставяни от ЦДЦК услуги, допринасящи за повишаване на сигурността, ефикасността и прозрачността на пазарите на ценни книжа, които могат да включват, но не се ограничават до:

[...]

2. Услуги, свързани с регистрационните услуги и услугите по централно поддържане, като например:

а) услуги, свързани с регистри на акционерите;

б) подпомагане на провеждането на корпоративни действия, включително данъчни и информационни услуги и услуги, свързани с провеждането на общи събрания;

в) услуги, свързани с нови емисии на ценни книжа, включително присвояване и управление на ISIN кодове и други подобни кодове;

г) предаване и обработка на инструкции, събиране и обработка на такси, както и свързаното с това отчитане.“

Същевременно, съображение 66 от Регламент (ЕС) № 909/2014 гласи:

66) Дейностите по обработка на лични данни, извършвани в държавите членки съгласно настоящия регламент, се уреждат с Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета(18). Всеки обмен или предаване на лични данни от страна на компетентните органи на държавите членки следва да се извършва в съответствие с правилата за предаване на лични данни, предвидени в Директива 95/46/ЕО. Дейностите по обработка на лични данни, извършвани от ЕОЦКП съгласно настоящия регламент, се уреждат с Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета(19). Всеки обмен или предаване на лични данни от страна на ЕОЦКП следва да се извършва в съответствие с правилата за предаване на лични данни, предвидени в Регламент (ЕО) № 45/2001.

Като се има предвид, че Директива 95/46/ЕО е отменена с Регламент (ЕС) 2016/679, то правилата за обработване на лични данни се прилагат непосредствено спрямо централните депозитари на територията на ЕС съгласно този регламент. Регламент (ЕС) 2016/679, който се прилага пряко от 25 май 2018 г., наред със Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) с последните му изменения и допълнения, в сила от 2 март 2019 г., определят правилата за защита на основните права, свободи и интереси на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни и по-специално правото на защита на личните данни.

За пълнота на изложението следва да се отбележат и разпоредбите на чл. 112 и 115 от Правилника за дейността на „Централен депозитар“ АД в последната му редакция, одобрена с решение на КФН № 1316-ЦД от 19.12.2019 г., в сила от 07.01.2020 г. Посочените разпоредби определят видовете сметки и тяхното откриване за физически лица (субекти на лични данни):

Чл.112. (1) ЦД открива и поддържа сметки за финансови инструменти при условията и по реда на настоящия правилник и в съответствие с действащото законодателство.

(2) Финансови инструменти се вписват по сметки на:

1. лицата, притежатели на безналични финансови инструменти – лични или клиентски сметки;

[...]

Чл.115. ЦД открива и води сметки за финансови инструменти, както следва:

1. в регистрационната система:

а) лични сметки за финансови инструменти на притежателите на финансови инструменти, извън клиентските регистри при членовете на ЦД;

Съгласно чл. 4, т. 1 от Общия регламент, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“) пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Следователно ЕГН на физически лица представлява лични данни на субектите на данни. Нещо повече, **Общият регламент предвижда в чл. 87 особени правила при обработването на такъв вид идентификатор:**

„Обработване на националния идентификационен номер: Държавите членки могат да определят и специалните условия за обработване на национален идентификационен номер или на всякакъв друг идентификатор с общо приложение. В този случай националният идентификационен номер и всеки друг идентификатор с общо приложение се използват само при подходящи гаранции за правата и свободите на субекта на данните в съответствие с настоящия регламент.“

Съгласно чл. 4, ал. 7 от Регламента „администратор на лични данни“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка, **следователно както „К.Б.“ АД, така и „Централен депозитар“ АД попадат в дефиницията на администратор на лични данни, доколкото всеки от тях обработва самостоятелно личните данни залегнали в книгите на акционерите – Дружеството за целите на своята корпоративна дейност, а ЦДАД в качеството си на структура, което по силата на нормативно вменените му задължения поддържа регистър на акционерите, на сделките с безналичните акции и книгата на акционерите на Дружеството.**

Въпреки, че е задължение на всеки администратор и/или обработващ сам да определи своята роля и функции по смисъла на Общия регламент, за целите на настоящето решение, следва да се направи обоснован извод, че в случая се касае за **двама самостоятелни администратори, тъй като целите и средствата за обработване на един и същи набор от лични данни се различават по своята същност и всеки един от тях осъществява обработване в рамките на съответно приложимото специално законодателство.** В този смисъл е и трайната практика на КЗЛД по отношение на формирания, които осъществяват дейността си при условията на стриктна регламентация (банки, доставчици на пощенски услуги, лечебни заведения и т.н.).

С оглед на горното, всички задължения по обработване на лични данни, произтичащи от Общия регламент, се прилагат спрямо двете описани дружества в цялост, на самостоятелно основание, по отношение на операциите по обработване, които те независимо от другия осъществяват.

Предоставянето от страна на Министерството на регионалното развитие – ГД „ГРАО“ на лични данни на физически лица, съдържащи се в Национална база данни „Население“, би представлявало „обработване на лични данни“, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в чл. 4, ал. 2 от Регламента. По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 6 от Регламента, според който обработването на лични данни е законосъобразно, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно условия за законосъобразност на обработването. Предвид горното, предоставянето на информация, съдържаща лични данни, може да се извършва само при наличие на една от хипотезите, разписани в чл. 6, ал. 1 от Регламента и в съответствие с разпоредбите на чл. 106 от ЗГР.

Гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. Гражданската регистрация на физическите лица в Република България се основава на данните в актовете за тяхното гражданско състояние и на данните в други актове, посочени в закон. Вписването в регистъра на населението се извършва в общините по постоянен адрес на физическите лица. В регистрите на актовете за гражданското състояние се вписват (в населеното място, в което е настъпило събитието) събитията раждане, брак и смърт за всички лица, които към момента на настъпване на събитието са български граждани, и за лицата, които не са български граждани, но към момента на настъпване на събитието се намират на територията на Република България, като отговорността за гражданската регистрация на територията на конкретната община е на кмета на общината, съобразно разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР).

По смисъла на чл. 22 от ЗГР, регистърът на населението се поддържа в електронен вид и формира Национална база данни „Население“. Регионална база данни „Население“ е част от регистъра на населението и се състои от електронните лични регистрационни картони на физическите лица с постоянен и/или настоящ адрес в областта. Локална база данни „Население“ е част от регистъра на населението и се състои от електронните лични регистрационни картони на физическите лица с постоянен и/или настоящ адрес в общината. В чл. 24 от ЗГР е разписано, че общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението.

Данните от Регистъра на населението на Република България се предоставят само при наличие на нормативно основание, предвидено в съответния специален закон. Законът за гражданската регистрация установява нормативните предпоставки, при наличието на които администраторът може да предостави данни по гражданската регистрация на трети лица. В чл. 106 от Закона за гражданската регистрация са изброени субектите и условията за предоставяне на данни от ЕСГРАОН. С оглед на обстоятелството, че в конкретния случай намира приложение хипотезата по чл. 106, ал. 1, т. 3, предл. 3 от ЗГР - данните се предоставят въз основа на разрешение на Комисията за защита на личните данни, което представлява административно производство пред КЗЛД, Комисията следи за наличие на условие за допустимост на обработването.

В настоящия случай, като се имат предвид условията за обработване на лични данни, е видно, че Дружеството няма вменени задължения или правомощия по актуализиране на данни на физически лица в регистър, който то не поддържа (книга на акционерите), а напротив получава като завършен регистър на лични данни от друг администратор – „Централен депозитар“ АД. Нещо повече, получаването от ГД ГРАО на изисканите актуални ЕГН на лица **няма да породи никакви правни последици, доколкото те не могат да бъдат отразени в книгата на акционерите без съдействието на администратора, който я поддържа.** Следователно, вторичното обработване на национален идентификационен номер само за целите на подаване на справка по реда на чл. 73 от ЗДФЛ не отговаря на критериите, заложен в чл. 87 от Общия регламент.

Задължение на администратора, изначално поддържащ книгата на акционерите, е да отговори на изискванията на чл. 5, пар. 1, б. „г“ от Регламента и да предоставя данни, които са точни и актуални. Наличието на процедура за корекция на данни, разписана във вътрешен акт (каквто е Правилника за дейността на ЦДАД), по никакъв начин не дерогира прякото прилагане на правилата на Общия регламент и в случай, че му противоречи не следва да се прилага. В този смисъл, ЦДАД като администратор, обвързан с изискванията на чл. 5 от Общия регламент, следва да извърши анализ и преценка относно актуалността на личните данни, поддържани от него и да актуализира в своите регистри данните на физическите лица или като се свърже с акционерите, за които има информация за сгрешени ЕГН, или при наличие на правно основание чрез справка в системата ГРАО, или при желание посредством нарочно решение на КЗЛД.

Предвид горното, и на основание чл. 106, ал.1, т. 3, предложение трето от Закона за гражданската регистрация и чл. 58, ал. 3 от Общия регламент относно защитата на данните и чл. 10а, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, предлагам КЗЛД да приеме следното

РЕШЕНИЕ:

1. На основание чл. 106, ал. 1, т. 3 от Закона за гражданската регистрация, Комисията за защита на личните данни не дава разрешение за достъп от Министерство на регионалното развитие и благоустройството – Главна дирекция „ГРАО“ на „К.Б.“ АД, ЕИК *****, за предоставяне на данни за ЕГН на акционери на същото дружество, тъй като това дружество не е администраторът на лични данни, който има правомощия да ги актуализира в първичния относим за него документ – книга на акционерите. Правен интерес от получаване на тези данни би имал администраторът, поддържащ книгата на акционерите на дружеството, за целите на спазване на своите задължения по чл. 5, пар. 1, б. „г“ от Общия регламент – за привеждане на данните в точен вид и актуализирането им.

2. Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14 (четиринадесет) дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № НДМСПО-01-335/2019 г. гр. София, 20.02.2020 г.

ОТНОСНО: Форма на упълномощаване при упражняване на права чрез пълномощник пред администратор на лични данни – публичен (административен) орган

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева, на заседание, проведено на 05.02.2020 г., разглежда искане за становище (рег. № НДМСПО-01-335/10.12.2019 г.) от кмета на ***** община, с което се поставя въпрос относно приложимото право при упражняване на правата за защита на личните данни чрез пълномощник.

Кметът на ***** община информира, че субектите на данни могат да упражняват правата си по чл. 15–22 от Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните) чрез писмено заявление до администратора на лични данни, чийто реквизити са изчерпателно изброени в разпоредбата на чл. 37в, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Съгласно ал. 2 на същата разпоредба, при подаване на заявление от упълномощено лице към него следва да се приложи и пълномощното, за което законодателят е предвидил обикновена писмена форма (видно от логическото тълкуване на нормата).

Наред с това се изразява мнение, че упражняването на права от субекта на данни пред администратора – ***** община, имащ качеството на публичен (административен) орган, по своето правно естество представлява административно производство, за което следва да се прилагат правилата на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Съгласно разпоредбата на чл. 18, ал. 2 от АПК гражданите и организациите могат да се представляват пред административните органи с писмено пълномощно с нотариална заверка на подписа и от други граждани и организации.

Следва да се отбележи, че КЗЛД вече се е произнасяла по сходно искане /рег. № НДМСПО-01-197/27.05.2019 г./ за становище от УМБАЛ, съгласно което, лечебните заведения, в качеството им на администратори на лични данни, нямат правно основание да изискват нотариална заверка на подписа при упълномощаване на друго лице, чрез което се упражняват правата на субекта на данни по Регламент (ЕС) 2016/679.

С оглед на гореизложеното и предвид публичноправното качество на администратора, се поставя въпрос, дали следва да се прилага разпоредбата на чл. 18, ал. 2 от АПК, изискваща нотариална заверка на подписа на упълномощителя.

Правен анализ:

Разпоредбата на чл. 12 от Регламент (ЕС) 2016/679 урежда прозрачността, комуникацията и условията за упражняване на правата на субектите на данни. Ключово изискване за упражняването им е субектът на данни да бъде идентифициран от администратора. Поради своята технологична неутралност, регламентът не посочва конкретни способи и механизми за удостоверяване самоличността на субекта на данните. Това зависи от контекста, в който данните се обработват. По правило идентифицирането следва да става само въз основа на данни за субекта, с които администраторът вече разполага.

С оглед на пряката си приложимост, Регламентът допуска, тогава когато администраторът има основателни опасения относно самоличността на физическото лице, което е подало искане за

упражняване на права, той да може да поиска от него допълнителна информация, необходима за потвърждаване на самоличността му (арг. чл. 12, § 6 от Регламента). В този случай администраторът може да откаже да предприеме действия по искането за упражняване на права. Ако администраторът прецени, че не е в състояние да идентифицира субекта на данни, върху него ще лежи и тежестта за доказване на това обстоятелство.

Във връзка с необходимостта от удостоверяване самоличността на субекта на данни и гарантиране, че правата, предоставени от Регламент (ЕС) 2016/679 се упражняват от съответното правоимащо лице, ЗЗЛД въвежда определени изисквания към формата и процедурата, по която същите се реализират.

Съгласно чл. 37б от ЗЗЛД, правата по чл. 15–22 от Регламент (ЕС) 2016/679 се упражняват чрез писмено заявление до администратора или по друг определен от него начин. Заявлението може да бъде подадено по електронен път при условията на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, Закона за електронното управление и Закона за електронната идентификация. Заявлението може да се подаде и чрез действия в потребителския интерфейс на информационната система, която обработва данните, след като лицето е идентифицирано със съответните за информационната система средства за идентификация.

Реквизитите на заявлението са изчерпателно изброени в чл. 37в от ЗЗЛД. Разпоредбата на чл. 37в, ал. 2 от ЗЗЛД предвижда, че при подаване на заявлението от упълномощено лице към него се прилага и пълномощното.

С оглед на гореизложеното и предвид обезпечаване на правната сигурност при упражняване на правата на субекта чрез пълномощник, за администратора е налице възможност да поиска от лицето, подаващо искането допълнителна информация, но при условие, че той не поставя изискване за представяне на нотариално заверено пълномощно, тъй като съгласно правната теория нотариалната форма е допустима, само ако е предвидена в закон. Законодателят е възприел аналогичен подход и по отношение на адвокатските пълномощни, които също не следва да са нотариално заверени.

Няма пречка администраторът да внедри и прилага методика за вторична проверка, напр. при много искания от един и същ пълномощник или когато същият не е в пряка роднинска връзка с упълномощителя.

Предвид поставения въпрос, следва да се отбележи, че предмет на регулация от ЗЗЛД са обществените отношения, свързани със защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни, доколкото същите не са уредени от Регламент (ЕС) 2016/679 (арг. чл. 1, ал. 1 ЗЗЛД). С оглед неговия особен предмет може да се направи обоснован извод, че същият се явява специален закон по отношение на разпоредбите на АПК.

От друга страна, нито Регламентът, нито ЗЗЛД предвиждат разграничение между публичноправните и частноправните администратори на лични данни. Напротив, целта на законодателството е да унифицира правилата за защита на личните данни, в т.ч. и условията за упражняване на правата на субектите. Подобен подход, създаващ двойствен режим за субектите на данни следва да се разглежда като нарушение на техните права. Нещо повече, една от целите на актуализирания ЗЗЛД е да намали административната тежест, като по този начин се изпълняват и изискванията на Регламента за по-улеснено упражняване на правата на субектите на данни.

Наред с посоченото дотук, трудно би могло да се сподели и мнението, че действието или бездействието на администратор на лични данни (имащ качеството и на публичен/ административен орган) по предявено до него искане за упражняване на права по Регламента има правните белези на индивидуален административен акт. По правило административните органи издават индивидуални административни актове в рамките на своята компетентност, от която произлизат властническите им правомощия. В конкретния случай, без да засяга неговия правен статут, Регламентът вмениява на администратора задължение (а не правомощие) за разглеждане на предявеното от субекта на данните искане за упражняване на неговите права.

Във връзка с горепосоченото и на основание чл. 58, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Независимо от своя правен статут, администраторът на лични данни следва да прилага специалните изисквания на чл. 37в, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, уреждащи формата на упълномощаване при упражняване на правата по Регламент (ЕС) 2016/679 чрез пълномощник.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

СТАНОВИЩЕ

НА

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

Рег. № ПНМД – 10 - 5/16.01.2020 г.

гр. София, 20.02.2020 г.

Относно: *Възможност да се използва легитимния интерес по смисъла на чл. 6, пар. 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните, Регламентът) като основание работодателите да изискват свидетелство за съдимост в случаите, когато това изискване не е предвидено или не произтича от закон или друг нормативен акт.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов и Мария Матева, на заседание, проведено на 12.01.2020 г., разгледа постъпило писмо с искане за даване на становище с вх. ПНМД-01-5/16.01.2020 г., подадено от г-н П.Ф., пълномощник на **банка** – клон София, със седалище и адрес на управление гр. ***. Писмото е на основание чл. 80, пар. 1, т. 8 във вр. с чл. 58, пар. 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 и е във връзка с прилагането на чл. 1, ал. 1, т. 5 от Наредба № 4 за документите, които са необходими за сключване на трудов договор, във връзка с чл. 10 и чл. 6, пар. 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

В писмото се посочва, че съгласно чл. 10 от Регламента, обработването на лични данни, свързани с присъди и нарушения или със свързаните с тях мерки за сигурност, въз основа на чл. 6, пар. 1, се извършва само под контрола на официален орган или когато обработването е разрешено от правото на Съюза или държава членка.

От своя страна, във връзка с процедурата по влизане в трудови правоотношения със служители, чл. 1, ал. 1, т. 5 от Наредба № 4 гласи, че свидетелство за съдимост се предоставя, когато със закон или друг нормативен акт се изисква удостоверяването на съдебно минало.

Такива примери могат да бъдат намерени в наредба № 63 за прилагане на Указ № 1074 за ограничаване заемането на отчетнически, материалноотговорни и други длъжности от осъдени лица. чл. 3, ал. 1 във вр. с чл. 1 от тази Наредба указва, че свидетелство за съдимост се предоставя от кандидати за работа на позиции, свързани с: а) събиране, съхраняване, разходване или отчитане

на обществени парични или материални ценности; б) лицата, които фактически изпълняват тези функции без да са назначени на такива позиции; в) лицата, които управляват или се разпореждат с тези ценности и г) лицата, упражняващи финансов контрол. Друг подобен пример може да се намери в чл. 11, ал. 1, т. 3 от Закона за кредитните институции, където се изисква удостоверяване на съдебно минало от членовете на управителния съвет, на съвета на директорите, както и на прокурист на банка. Удостоверяване на липсата на съдебно минало е въздигнато и като предпоставка за получаване на правоспособност като адвокат – чл. 5, ал. 1, т. 1 от Закона за адвокатурата.

Според господин П.Ф., от изложеното дотук се налага изводът, че в Република България следва да съществува законова регламентация, която изрично да посочва длъжностите и професиите, за които се изисква предоставянето на свидетелство за съдимост с оглед удостоверяване на съдебно минало. По аргумент на противното, за всички останали длъжности не следва да бъде изисквана такава информация и обработването на такива чувствителни данни би било в противовес със изискванията на чл. 10 от Регламента.

Въпреки така разгледаната правна уредба, много често в практиката работодателите предпочитат да изискват удостоверение за съдебно минало чрез предоставянето на свидетелство за съдимост от кандидатите за работа преди встъпване в трудови правоотношения. Работодателите желаят да разполагат с информация за липсата или наличието на предходни осъждания на своите потенциални служители, предвид преценката за годност на дадено лице да изпълнява коректно и успешно своите работни задължения.

Като пример от Банката посочват свободна позиция при работодател за длъжността шофьор, при която кандидатства лице, което е осъждано за престъпление по транспорта. Друг такъв пример е кандидатстване за свободна позиция за компютърен специалист, от лице, осъждано за осъществяване на компютърни престъпления. Тази информация е съществен елемент, който следва да бъде преценен от работодателя, за да може да се прецени дали един кандидат за работа е по-подходящ от друг за свободните позиции в организацията му.

Същевременно, изискването за удостоверяване на съдебно минало може да се обоснове и със съображения за сигурност, с оглед възможността в работния колектив да се включи лице, осъдено за престъпления срещу личността, срещу собствеността и т.н.

Според г-н П.Ф., посочването на тези примери повдига въпроса за аргументирането на легитимен интерес по смисъла на чл. 6, пар. 1, б. „е от Регламента“ от работодателите да изискват предоставянето на свидетелство за съдимост от кандидатите за работа. Обработването на такива лични данни от работодателите би имало минимално въздействие върху субектите на данни, предвид изискването за заличаването им в кратък срок след края на кампанията по набиране на персонал съгласно чл. 25к от ЗЗЛД. Може да се изложи и аргумент, че кандидатите за работа могат да очакват, че такива данни биха могли да бъдат изискани с оглед сравняването на всички качества и квалификации на кандидатите в процедура по подбор на персонал. Същевременно наличието на спокойствие и сигурност у работодателя и работния колектив би могло да се въздигне като достатъчно основание, което да обоснове обработването на такива лични данни. От друга страна обаче следва и да се съобрази и института на реабилитация по смисъла на чл. 85-88а от Наказателния кодекс. По силата на тази регламентация, след изтичането на определен период от време и при спазването на определени предпоставки, въпреки че дадено лице е осъждано за престъпление, то и в свидетелството за съдимост се записва, че лицето „не е осъждано“.

В писмото се посочва, че всеки работодател би следвало да има възможност да направи преценка относно всички релевантни фактори, с оглед наемането на служители в организацията си и че при всички случаи, с оглед изискванията на Регламента, всеки работодател би могъл да осъществи и облеche в писмена форма, за доказване, свой вътрешен анализ за наличието на легитимен интерес при съблюдаване на критериите за цел, необходимост и баланс по Регламента. От друга страна би трябвало да се вземе под внимание и относимата практика на Комисията за защита от дискриминация

и съответното решение № 12 от 22.01.2013 г. на КЗД по преписка № 159/2011 г., 3-ти ЗС, докладчик И.С., съгласно което, след разгледана жалба по оплаквания за дискриминация по признак „лично положение“ във връзка с чл. 12 от Закона за защита от дискриминация (след представяне на свидетелството за съдимост се твърди отказ от назначаване на работа, т. е. дискриминация по признак „лично положение“), макар че искът е отхвърлен като недоказан, следва да се имат предвид определени мотиви на КЗД:

„Въвеждането на повелителната норма на чл. 12, ал. 1 от ЗЗДискр. е израз на убеждението на законодателя за нуждата от съществуването на определени норми, които да предотвратят извършването на дискриминация и да гарантират правото на равенство, установено в Конституцията на Република България – чл. 6, ал. 2, където е посочено, че всички граждани са равни пред закона. Не се допускат никакви ограничения на правата или привилегии, основани на раса, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение или имуществено състояние“. Правото на равенство и защита срещу дискриминация за всички лица представлява всеобщо право, признато от Всеобщата декларация за правата на човека. Забраната за дискриминация е прогласено и в първичното право на Европейския съюз, Дял II Разпоредби с общо приложение, чл. 10, който гласи: „При определяне и осъществяване на своите политики и дейности Съюзът се стреми да се бори срещу всяка форма на дискриминация, основана на пол, раса или етническа принадлежност, религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация“.

Тези мотиви отново водят към разбирането, че свидетелство за съдимост следва да се изисква за назначаване на длъжности, само когато закон или нормативен акт изискват това, а не за всички длъжности, каквато е масовата практика на работодателите към момента.

Според господин П.Ф., предвид изложеното до тук, и в качеството си на работодател, за представляваната от него банка възниква правен интерес от отправянето на молба за становище до Комисията за защита на личните данни относно въпроса: Може ли легитимният интерес по смисъла на чл. 6, пар. 1, б. „е“ от Регламента и при спазването на всички изисквания по неговото обосноваване, да послужи като годно основание за работодателите за обработването на лични данни за съдимост на кандидатите за работа или разпоредбите на чл. 1, ал. 1, т. 5 от Наредба № 4 за документите, които са необходими за сключване на трудов договор, във вр. с чл. 10 от Регламента следва да се прилагат стриктно и за длъжностите, за които не е изрично посочено в закон или нормативен акт, не може да се изисква свидетелство за съдимост?“

Приложение: нотариално заверено пълномощно.

Правен анализ:

Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните, Регламентът), който се прилага пряко от 25 май 2018 г., наред със Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), определят правилата за защита на основните права, свободи и интереси на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни и по-специално правото на защита на личните данни.

Съгласно чл. 4, т. 1 от Общия регламент, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“) пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Съгласно чл. 6 от Наредба № 8 от 26 февруари 2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост бюлетини за съдимост се съставят за всички осъдени лица на наказания по чл. 37 НК, вкл. и в случаите, когато осъденият е освободен от изтърпяване на

наказанието или не е наказан съгласно чл. 64, 158, чл. 182, ал. 3, чл. 183, ал. 3 и чл. 191, ал. 4 НК, или е приложено условно осъждане по чл. 66 НК, като в чл. 7, ал. 1 е посочено съдържанието на бюлетина за съдимост на осъденото лице, а именно: собственото, бащиното и фамилното име; единният граждански номер (ЕГН) или личен номер на чужденец (ЛНЧ); денят, месецът и годината на раждане; месторождението; гражданството; собственото, бащиното и фамилното име на майката и бащата на осъденото лице; извлечение от влязъл в сила съдебен акт по наказателни дела, отразяващо диспозитива на съдебния акт; датата на влизане в сила на съдебния акт. В чл. 7, ал. 2 се посочва, че извлечението по ал. 1, т. 7 съдържа: номера на делото; датата и номера на съдебния акт и съда, който го е постановил; извършеното престъпление и неговата квалификация; времето и мястото на извършване на престъплението; вида и размера на наложеното наказание; приспадането и зачитането на предварителното задържане по чл. 59, ал. 1 НК; освобождаването от изтърпяване на наказанието и неналагането на наказание съгласно чл. 64, 158, чл. 182, ал. 3, чл. 183, ал. 3 и чл. 191, ал. 4 НК, както и условното осъждане по чл. 66 НК, при което се посочва и изпитателният срок.

Както е видно, в свидетелството за съдимост се съдържат голям обем от лични данни на физическите лица, като по отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването им, се прилагат разпоредбите на чл. 6 от Регламента, според които обработването на лични данни е законосъобразно, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно условия за допустимост на обработването. Предвид горното, предоставянето на информация, съдържаща лични данни, може да се извършва само при наличие на една от хипотезите, разписани в чл. 6, ал. 1 от Регламента.

В чл. 1, ал. 1, т. 5 от Наредба № 4 за документите, които са необходими за сключване на трудов договор, се съдържа изискването, при сключване на трудов договор да се представя свидетелство за съдимост, когато със закон или нормативен акт се изисква удостоверяването на съдебно минало. От това съвсем ясно следва, че правното основание за обработване на лични данни, съдържащи се в свидетелството за съдимост, може да се извършва единствено на основание чл. 6, пар. 1, б. „в“ от Регламента, когато обработването е необходимо за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора. В случая такъв се явява работодателят.

Възможността за подобно ограничение на обработване на данни, чрез законодателна мярка в правото на държава членка, е изрично предвидена в чл. 23 от Регламента. В този смисъл, обхватът на задълженията и правата на администратора/обработващия лични данни, са ограничени в съответствие с чл. 23, пар. 2, б. „а“ и „в“, като е въведено ограничение в дадена категория обработване, посредством представяне на свидетелство за съдимост, и е разписан обхвата на това ограничение – само по отношение на администраторите/обработващите, за които не е предвидено изрично законово разрешение за този род обработване на данни.

От това следва, че работодател може да обработва лични данни, съдържащи се в свидетелство за съдимост, единствено на основание чл. 6, пар. 1, б. „в“ от Регламента, но не и на основание легитимен интерес съгласно б. „е“ от същия. Поради това всички аргументи, посочени от представителя на **банката**, в полза на обработване, основано на легитимния интерес на администратора, не намират превес над формалните изисквания на Общия регламент и националния закон.

Нещо повече, изискването на чл. 10 от Регламента, обработването на лични данни, свързани с присъди и нарушения, да се обработват само под контрола на официален орган или на основания законово разрешение от правото на ЕС или от националното право, кореспондира с цялостната система, въведена по отношение обработването на лични данни, свързани с присъди. От една страна тези данни, по смисъла на чл. 1, ал. 1 от Наредба № 8, се обработват от Бюро за съдимост при всеки районен съд и Централно бюро за съдимост при Министерството на правосъдието, които издават свидетелства за съдимост и справки за съдимост (чл. 33, ал. 1 от същата наредба), а информацията която се предоставя за обработване на различни адресати (особено като се има предвид, че касае и данни на трети лица – родители на заинтересования субект на данни), се предава само на основание

наличие на законово изискване. По този начин се избягва прекомерна намеса в правната сфера на субекта на данни и на трети лица, което по своята същност елиминира възможността легитимният интерес на даден администратор да намери превес в изложените хипотези.

Следователно, в случай, че лицето попада в хипотезите на материално отговорно лице, или попада в хипотезите на професии, за които е задължително да представят свидетелство за съдимост, следва да се направи анализ на кои от длъжностите да се назначи материално отговорно лице.

Предвид горното, и на основание чл. 58, ал. 3 от Общия регламент относно защитата на данните, Комисията за защита на данните изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

За целите на сключване на трудов договор работодател може да обработва лични данни, съдържащи се в свидетелство за съдимост, единствено на основание чл. 6, пар. 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 и съгласно нормативното изискване, съдържащо се в чл. 1, ал. 1, т. 5 от Наредба № 4 за документите, които са необходими за сключване на трудов договор. В тези хипотези се представя свидетелство за съдимост, когато със закон или нормативен акт се изисква удостоверяването на съдебно минало.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № НДМСПО-01-262/2019 г. гр. София, 20.02.2020 г.

ОТНОСНО: *Законосъобразност на обработване на име и ЕГН на упълномощени лица от пощенските оператори*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева, на заседание, проведено на 05.02.2020 г., разгледа идентични искания за становище (вх. № НДМСПО-01-265/22.07.2019 г.; № НДМСПО-01-264/18.07.2019 г.; № НДМСПО-17-492/07.08.2019 г.; № НДМСПО-17-480/05.08.2019 г.; № НДМСПО-17-456/25.07.2019 г.; № НДМСПО-17-453/24.07.2019 г.; № НДМСПО-17-452/24.07.2019 г.; № НДМСПО-17-469/30.07.2019 г.; № НДМСПО-01-271/26.07.2019 г.; № НДМСПО-01-262/18.07.2019 г.; № НДМСПО-17-447/22.07.2019 г. и др.) от граждани и администратори на лични данни, с които се поставя въпрос относно приложението на нова разпоредба на Закона за пощенските услуги (ЗПУ), целяща постигне по-високо ниво на данъчен контрол по веригата от момента на подаване, до момента на доставяне на пощенските пратки, чрез въвеждане на изискване пощенските оператори да събират, обработват и съхраняват лични данни за податели - физически лица на вътрешни и международни изходящи пощенски пратки с наложен платеж.

С § 14 от Закона за изменение и допълнение на Закона за пощенските услуги (ДВ бр. 53 от 05.07.2019 г.) е предвидено, че в разпоредбата на чл. 20, ал. 1 се създава нова т. 11, според която пощенските оператори са длъжни да:

„изискват, обработват и съхраняват в сроковете по чл. 38, ал. 1, т. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс идентификационни данни (три имена и ЕГН или ЛНЧ за физическите лица, съответно наименование и ЕИК за юридическите лица), както и идентификационни данни на упълномощено лице, на:

а) податели на вътрешни и изходящи международни пощенски пратки с наложен платеж;
б) податели на изходящи международни пощенски пратки – малки пакети и пощенски колетти, извън тези по буква „а“;

в) получатели на суми в брой от наложен платеж, включително когато са получени чрез пощенски паричен превод.“

По смисъла на § 1, т. 14 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗПУ, „подател“ е физическо или юридическо лице, което изпраща пощенска пратка и/или пощенски паричен превод. Съгласно § 1, т. 15 от ДР на ЗПУ, „получател“ е физическо или юридическо лице, посочено в адреса на пощенската пратка и/или пощенски паричен превод, за което те са предназначени.

В горепосочените писма администраторите (ЮЛ) информират, че при извършване на действията по букви а) – в), пощенските оператори изискват трите имена и ЕГН или ЛНЧ на техните служители, които при изпълнение на своите служебни задължения, фактически извършват визираните действия.

Видно от изложеното може да се направи обоснован извод, че пощенските оператори квалифицират служителите на ЮЛ, от чието име и за чиято сметка се извършва съответното действие като „упълномощено лице“ по смисъла на законовия текст.

Поставя се въпросът дали събирането на техните идентификационни данни е законосъобразно.

Правен анализ:

Регламент (ЕС) 2016/679 („Регламента“) урежда общоевропейската правна рамка за защита на физическите лица при обработване на личните им данни.

По смисъла на легалната дефиниция, залегнала в чл. 4, т. 1 от Регламента, трите имена и ЕГН представляват „лични данни“, тъй като чрез тях физическите лица („субекти на данни“) могат да бъдат идентифицирани. В тази връзка събирането им от пощенските оператори е действие по тяхното „обработване“ (арг. чл. 4, т. 2 от Регламента), което следва да се извършва при наличие на някое от алтернативните и изчерпателно изброени в чл. 6 основания за законосъобразност, както и при спазване на принципите за обработване, прогласени в чл. 5 на Регламента.

Видно от разпоредбата на чл. 20, т. 11 от ЗПУ, пощенските оператори са длъжни да събират идентификационни данни за физически и юридически лица, както и на упълномощени от тях лица, което по своята правна същност е основание за законосъобразното им обработване по смисъла на чл. 6, § 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 („обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора“).

Когато подателят е юридическо лице, същото е страна по договора с пощенския оператор. Нормата на чл. 20, ал. 1, т. 11 от ЗПУ не говори за упълномощено лице за сключване на договора, а изобщо за упълномощено лице на подателя. Поради това, в случай че служител на подателя - юридическо лице фактически предава пратката в точка за достъп, той действа като представител (пълномощник) по смисъла на Закона за задълженията и договорите (ЗЗД). Аналогично, при събиране на пощенска пратка от подателя като куриерска услуга, физическото лице, което предава пратката от името на подателя, действа като негов представител по смисъла на ЗЗД и/или търговски помощник в хипотезата на чл. 30, ал. 2 от Търговския закон (ТЗ).

С оглед на горното може да се направи извод, че разпоредбата на чл. 20, ал. 1, т. 11 от ЗПУ изисква да се събират идентификационните данни на физическото лице, което фактически предава пратка на пощенския оператор, като заложените цели на обработване на лични данни са аналогични с тези по Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП).

Доколкото формулировката на чл. 20, ал. 1, т. 11 не въвежда разграничение между податели юридически и податели физически лица, нормата въвежда общо изискване за идентифициране на пълномощника на подателя, без да налага допълнителни критерии за формата на упълномощаване. Въпреки това, следва да се отчете, че използваната законодателна техника създава известна неяснота, което води до непредвидимост и правна несигурност за адресатите на закона и същевременно обуславя възможност за превратното му прилагане. Това положение предпоставя възможни затруднения за субектите на данни при и по повод евентуалното упражняване на правата им по реда на чл. 15–22 от Регламента.

Във връзка с горепосоченото и на основание чл. 58, § 3, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни, изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Обработването на предвидените в чл. 20, ал. 1, т. 11 от Закона за пощенските услуги идентификационни данни на служители на юридическото лице, подател на пратки или получател на суми от наложен платеж, е законосъобразно, доколкото същите при изпълнение на служебните си задължения действат като представители (пълномощници/ оправомощени лица) на своя работодател.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов
Мария Матева
Веселин Целков

Информационен бюлетин № 2 (83) 2020 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Уеб сайт на КЗЛД: www.cpdp.bg

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759